apr.

2

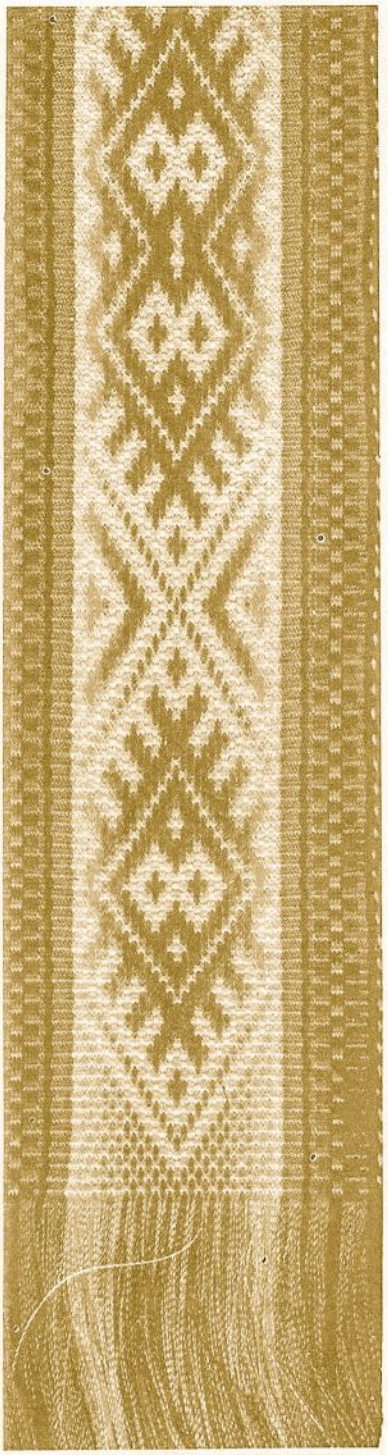

Nr 4 BALANDIS 1987 APRIL

SKAUTU AIDAS

Nr 4 BALANDIS 1987 APRIL

SKAUTU AIDAS

USPAS497-840

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas
Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - $5.00, pusei metų $3.00,
Garbės leidėjo prenumerata - $25.00
Garbės prenumerata - $10.00
Prenumeratų kainos US doleriais

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by **The Lithuanian Scouts Association.** Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 half yearly, single copy 50 c.
Subscriptions are in US currency

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois.

● **Office of Publication**
SKAUTŲ AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

● **Managing Editor**
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis, SJ
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Viršelyje V. Bacevičiaus nuotr.

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA

V. Šenbergas, Cleveland, OH

GARBĖS PRENUMERATA

Viltis Janutytė, Berkeley, CA
Marija Ročkuvienė, Chicago, IL
Laima Vaičiūnienė, Chicago, IL
Pranas Pakalnis, St. Monica, CA
Z. Dučmanas, Wickliffe, OH
D. Motiejūnas, Euclid, OH

SKAUTU AIDĄ PARĖMĖ

Nendrių įgula, Nerijos tuntas, Chicago, IL $500.00

Skautų Židinys, Waterbury, CO, $50.00

Neringos tuntas, New York, a.a. Vinco Juodvalkio atminimui, $10.00

SKAUTU AIDĄ UŽSAKĖ

A. Keleris užsako Skautų Aidą Vasario 16 gimnazijai

KUR VYKS TAUTINĖ STOVYKLA

Dešimties dienų LSS Tautinė stovykla įvyks 1988 m. rugpjūčio 14-24 dienomis Canton, Ohio, amerikiečių skautų gerai įrengtoje stovyklavietėje. Stovyklavietė yra maždaug 40 mylių atstume nuo Akron, OH, ir 80 mylių nuo Clevelando. Visi vadovai raginami pradėti planuoti ir ruoštis, kad jų vadovaujamiems vienetams šioje stovykloje būtų gausiai atstovaujama.

Lietuvos Krikščionybės Jubiliejiniai Metai

KRIKŠČIONIŠKOJO ŠVIETIMO ŠUOLIAI LIETUVOJE

Apie šimtą metų po krikščionybės įvedimo Lietuvoje, vakarų - Europos krikščionybė pradėjo skilti. Pirmosios reformacijos nuotaikos Lietuvą pasiekė dar XV-tame amžiuje, kai Prahos universiteto studentai sugrįždavo namo ar lietuviai kariai pasisavino minčių iš čekų husitų, su kuriais už Čekijos nepriklausomybę kovojo. XVI amžiaus antrajame ketvirtyje liuteronų tikėjimas plėtėsi iš Prūsijos (oficialiai tapusios evangelikų tikybos kraštu) ir reformatų arba kalvinistų Lenkijos. Vakarų Europoje vyko žiaurių karų ir kovų tarp katalikų ir protestantų, tačiau Lietuvoje jau 1550 metais Didysis Lietuvos Kunigaikštis Žygimantas Augustas paskelbė tikybos laisvę. Kai kurie Lietuvos didikai (jų tarpe Mikalojus Radvila Juodasis ir Mikalojus Radvila Rudasas) jautė, kad evangeliška tikyba galėtų Lietuvai padėti atsitolinti nuo katalikiškosios Lenkijos įtakos.

Žygimantas Augustas

1.Koks lietuvių protestantų įnašas į kultūrą ir religinį gyvenimą? Kai liuteronų tikėjimas pradėjo Prūsijoje plisti, krašto gyventojai dar nebuvo įsigilinę į krikščioniškąjį tikėjimą - tai kryžiuočių ordinui nelabai rūpėjo, sako istorikai. Ordinui 1525 m. tapus liuteronų tikėjimo, tuojaus susirūpinta švietimu sava kalba - per vertėjus arba per lietuviškai bei prūsiškai mokančius kunigus bei misionierius. 1544 metais buvo įsteigtas protestantiškas Karaliaučiaus universitetas, kuriame per šimtmečius buvo studijuojami ir mokomi lituanistiniai dalykai. Visi žinome, kad čia buvo išleista pirmoji knyga lietuvių kalba - Martyno Mažvydo Katekizmas. Vėliau išėjo giesmių knygelės, šv. Rašto vertimai, tautosakos rinkinėliai. Prie evangelikų parapijų steigiamos mokyklos. Karaliaučiaus universitete dirbo visa eilė garsių lietuvių profesorių, rašytojų, dvasininkų. Radvilos ir kiti didikai tokias pastangas rėmė savo lėšomis ir įtaka Lietuvos valstybėje. Netrukus Lietuvos valstybėje buvo virš 200 protestantiškų parapijų. Žinoma, eiliniai žmonės būdavo tos tikybos, kurios būdavo jų valdovai didikai, pastatę ir išlaikantys pačias bažnyčias ir parapijas. Iš savo pusės katalikai įsteigė Vilniaus akademiją (1569) ir universitetą (1579), iš kurio šimtmečius švietėjai ir misionieriai vyko po plačiąją Lietuvą - čia ir išleistas pirmasis žodynas.

Pirmasis šventas raštas lietuvių kalba protestantų išleistas 1555 m. Karaliaučiuje

Mikalojus Radvila Rudasis,

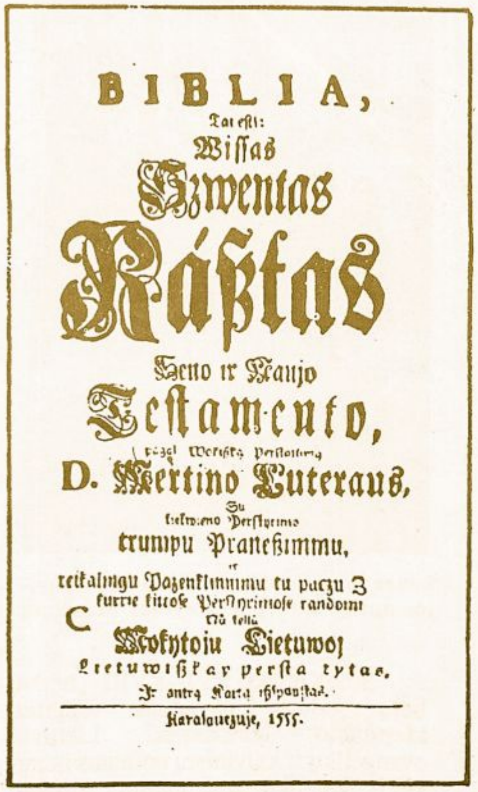

BIBLIA,
Tai eſti:
Wiſſas
Szwentas
Ráſʒtas
Seno ir Naujo
Testamento,
D. Mertino Luteraus,
Su
trumpu Praneſʒimmu,
ir
teikalingu Pazenklinnimu tu paczu 3
C
Mokytoju Lietuwoj
Lietuwiſʒkay perſtatytas.
Karalaucʒuje, 1555.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

2.Kokios lietuviškos religinės tradicijos išryškėjo netrukus po reformacijos? Lietuviai katalikai, kaip ir latviai katalikai, savo kraštą vadino "Marijos žeme", nes abiejuose yra labai žinomos Marijos šventovės ir jų pamaldume pagarba Jėzaus Motinai Marijai labai ryški. Jau Vytautas Didysis buvo padovanojęs ligi šiandien išlikusių paveikslų vienuolynams ar bažnyčioms. XVII amžiaus pradžioje Šiluvos kaimelio pievoje vaikams, jų tėvams ir kunigui pasirodžiusi Marija, ir ši vieta ligi šiandien gausiai lankoma. Visi žinome apie Aušros Vartų šventovę Vilniuje ir apie kitas panašias vietas. Galima manyti, kad pamaldumą Marijai paveikė ir įtaka iš Rytų Bažnyčios (stačiatikių), nes tuo metu Lietuva apėmė ir rusų bei kitų slavų kaimynų žemes. Ir tais laikais ir šiandien protestantams atrodo, kad katalikų dėmesys Marijai esąs perdidelis. Žiūrint iš religinės kultūros ir meno pusės, ši pamaldumo srovė tikrai Lietuvoje mėgstama ir svarbi, pavyzdžiui, Sibiro maldaknygė su įvairiausiom maldom buvo pavadinta "Marija, gelbėki mus".

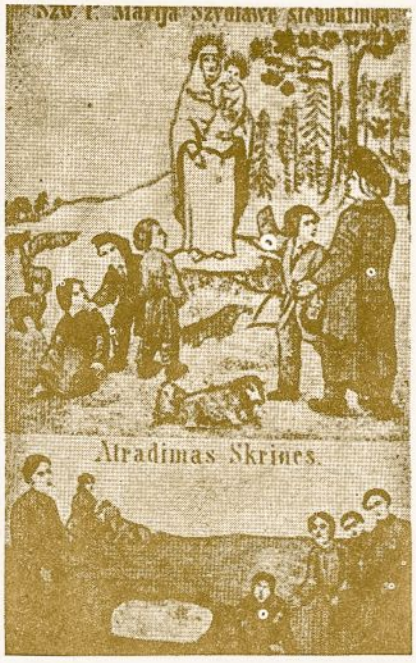

Senas paveikslėlis, vaizduojąs Marijos apsireiškimą ir skrynios atradimą

3. Kodėl XVII-XVIII amžių būtų galima pavadinti religinio klestėjimo laikotarpiu? Lietuvių evangelikų ir kalvinistų uolumas iššaukė ir katalikų susirūpinimą žmonių tikėjimu, švietimu, pamaldumu ir dalyvavimu. Tais laikais prasidėjo lietuvių literatūra ir lituanistinės studijos. Buvo steigiamos įvairios mokyklos, kurios pasiekė ir didingųjų vaikus ir paprastus žmones. Daug dėmesio kreipta į rūpestingus pamokslus žmonėms suprantama kalba. Veikė spaustuvės ir leidyklos, renkamos bibliotekos. Didikai rėmė bažnyčių veiklą ir statė gražias bažnyčias, kuriomis ligi šiandien didžiuojamės, pavz. šv. Petro ir Povilo bažnyčia Vilniuje, Pažaislio vienuolynas prie Kauno (netoli nuo jo vyko pirmosios dvi Tautinės stovykos 1928 ir 1938 m.).

Pažaislis

4.Kokie lietuvių protestantų ir katalikų ryšiai šiandien?

Nepriklausomoje Lietuvoje buvo apie 70.000 liuteronų, priklausiančių 55 parapijom, o gyventojų didelė dauguma buvo katalikai. Išeivijoje yra lietuvių katalikų, liuteronų, reformatų, baptistų parapijų ir bendruomenių. 1978 metų Tautinėje stovykloje (Paxton, Mass., JAV) buvo apie 1000 skautų ir skaučių, kurių apie 30 buvo evangelikų tikybos; stovykloje buvo suruoštos bendros pamaldos visiems, kaip ir tokiose sotvyklose ir visoje skautų sąjungoje yra dvasios vadai ir katalikams ir evangelikams. Didesnės lietuvių vietovės kasmet suruošia bendras ekumenines pamaldas, ypač Krikščionių vienybės savaitę (sausio 18-25 d.) Šįmet bus ir bendrų pamaldų krikščionybei Lietuvoje atžymėti. Visi kartu tariasi, kaip išleisti bendrą šventojo Rašto leidimą, nes ankstyvesnės laidos pasibaigė ir paseno jų lietuvių kalba.

Šv. Petro ir Povilo bažnyčios vidaus ornamentika

DARŽELYJE

Kiškučiai mėgsta auginti gėles.
Palaisto, kad geriau augtų.
Apipurkščia, kad vabalai nepultų.
Kuri gėlė tau geriausiai patinka?

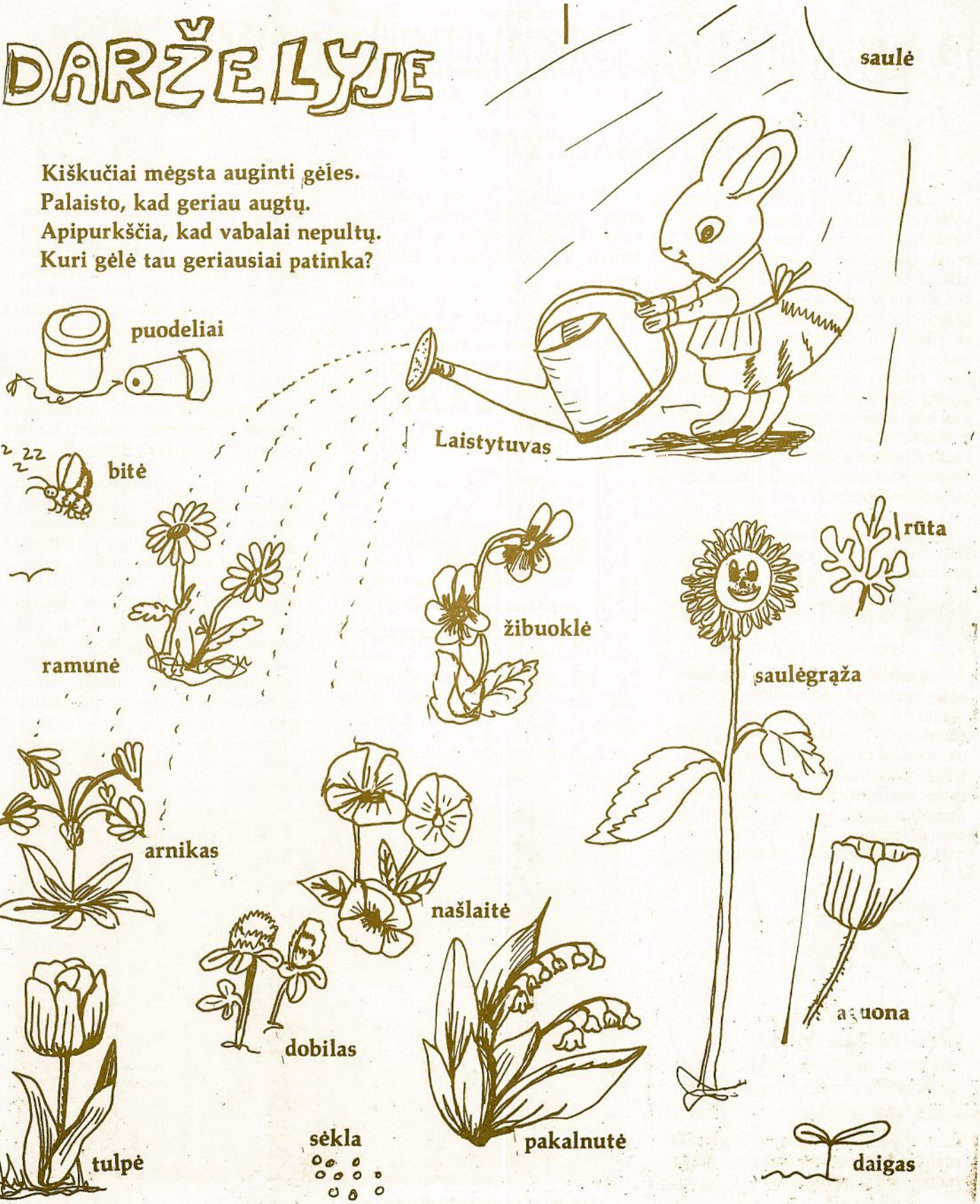

PASAULIO SKAUTŲ RATE

SKAUTAI PASAULYJE

Lietuvių skautų ir skaučių tarpe vyresnio amžiaus asmenys neretai susiburia į židinius, ramoves ir būrelius. Jaunystėje skautavę asmenys talkina stovyklavietėms, tuntų tėvų bei rėmėjų komitetuose, Kaziuko mugėse ir visokiuose kitokiuose darbuose. Kitų tautų suaugę, neiną vadovų ar vadovių pareigų, taip pat priklauso savo krašto "buvusių skautų" draugijoms ir tarptautinei organizacijai, kuri angliškai vadinasi "International Fellowship of Former Scouts and Guides". Kokie yra šių suaugusių būrelių užsiėmimai, pagrįsti skautiška mintimi ir patirtimi?

Anglija. Septintasis pasaulinis šių buvusių skautų organizacijų suvažiavimas įvyks Coventry vietovėje 1987 m. liepos 20-25 d. Tarptautinės draugijos centras yra Briuselyje, Belgijoje.

Australija. 1988 m. tarptautinėje jamborėje Australijos buvusių skautų ir skaučių draugija įrengs parodėlę. Skyriai savo vietovėse padeda senelių prieglaudose, su luošais, kraujo bankams, patarnauja imigrantams vertėjais, renka maistą bei drabužius nuo nelaimių nukentėjusiems, organizuoja transportą, remia našlaičių prieglaudas, skautų vienetams parūpina knygų, globoja stovyklavietes, aukoja vaikų reikalams Indijoje ir Filipinuose.

Norvegija. Čia yra IFOFSAG organizacijos pašto ženklų bankas, kuris iš viso pasaulio renka pašto ženklus ir jų pelną skiria skautiškai veiklai.

Pakistanas. Surengė simpoziumą tema "Skautybė padeda kurti geresnį pasaulį". Prisideda prie tautinių įvykių, pvz. sodinti medelius, šviesti beraščius, kanalizaciją tobulinti, globoti luošus, puoselėti užsiėmimus gamtoje visam jaunimui, visuomenę mugėmis ir parodėlėmis informuoja apie skautybę ir skautavimą.

Graikija. Talkino graikų stovyklose ir tarptautinėse stovyklose.

Norvegija. Paruošė buvusiems skautams ir skautėms vadovėlį. Remia mokyklą "trečiajame pasaulyje".

Naujoji Zelandija. Savo tarpe užsiima kelionėmis laiveliais, iškylomis, talentų vakarais, ekskursijomis į muziejus. Kitiems patarnauja, globodami luošų skautų stovyklavietę, išsiunčia kasmet 160.000 pašto ženklų fondui, rūpinasi vadovų konferencijų maitinimu, renka lėšas tarptautiniems skaučių namams, nelaimių nukentėjusiems, kurčių mokyklai, pasauliniam skautų fondui, išpardavimus skautų vienetų reikmenims įgyti.

Medelių sodinimas Pakistane

Buvusių skautų pasaulio organizacijos ženklas

Indija. Aplanko ligonines, parūpina knygų ligoninėms ir raupsuotų namams, rašo laiškus beraščiams, padeda nelaimių metu, padeda žmonėms miestuose saugiai apsieiti, pvz. į eilutes prie autobusų sustoti. Organizuoja meno muges, tautinių šokių varžybas, padeda skautams su specialybių programoms, moko amatų (taisyti baldus ir kt.), kaimuose padeda su švietimu, kanalizacija, švara. Miestuose įrengia pastoges nuskurdusiems, remia kraujo bankus, organizuoja knygynus, įsteigia teisinių patarimų raštines.

Italija. Surengė parodą apie skautus ir skautes II Pasaulinio karo metu ir anksčiau, kada skautai ir skautės buvo uždrausti, bet slaptai veikė "Klajūnų erelių" vardu.

Austrija. Buvę skautai ir skautės suaukojo 100.000 šilingų luošiems skautams paremti, organizuoja skautų ir skaučių istorijos centrą (tikriausia muziejų ir archyvą), kasmet renka pašto ženklus, kalėdines dovanėles, maistą, drabužius ir aukas vargstantiems kitose šalyse. Apie savo veiklą austrai svarsto kaip skautišką dvasią suaugusių tarpe palaikyti, kaip skautų šeimas į artimui pagalbos veiklą įtraukti. Keliaudami po pasaulį, aplanko skautus ir skautes, su kuriais susirašinėja.

Bangladešas. Dalyvavo žygyje, kurio pelnas skiriamas vėžio ligoninėje, duoda vitaminų adatas tremtinių stovyklose, suorganizavo datulių medžių sodinimą, suruošė sporto šventę aklų vaikų mokykloje, olimpinius žaidimus luošiems.

Belgija. Prancūziškai kalbančių skyrius įrengė naują stovyklavietę kalnuose ir kitoje vietoje atremontavo buvusį ūkio pastatą skautų reikalams, prie Briuselio įrengė 40-ties lovų namelį luošiems vaikams ir patys pastatą užlaiko. Nariai dainuoja ir šoka tautinius šokius senelių prieglaudose, įvairiais būdais telkia šalpai lėšas, visokiais būdais padeda skautų ir skaučių vienetams.

Čilė. Organizuotai ir pavieniui buvę skautai ir skautės padėjo įvairiose vietovėse, kurias užklupo žemės drebėjimas.

Danija. 8,500 narių priklauso 230-čiai būrelių, kurie organizavo pokalbius apie "tretįjį amžių", vyresnio amžiaus žmonių reikalus, korespondencinius kursus savo nariams, paruošė vadovų lavinimo programas ir konspektus. Buvusių skautų fondas per eilę metų pastatė 80 įvairių įstaigų, kurių 58 dar išlaiko ir globoja.

Sri Lanka. Rasinė įtampa buvusių skautų ir skaučių nepaliečia: Abiejų pusių nariai šelpė vargšus, tremtinių stovyklose dalindami maistą, drabužius ir cukrų. Virimo muge surinko lėšų vėžio ligoninės vaikų skyriui.

Šveicarija. Lanko namuose sergančius ar iš namų negalinčius išeiti, remia skautų ir skaučių vadovų lavinimo centrą ir tarptautinį skautų fondą. Renka iš vienetų išėjusių skautų bei skaučių adresus, kad galėtų juos į buvusių skautų organizaciją įtraukti (kompiuteris padeda adresus tvarkingai vesti).

Suomija. Buvusių skautų ir skaučių veikla ribota, nes dauguma vadovauja vienetuose. Tačiau gegužės mėnesį būna metinė išvyka, į kurią susirenka viso krašto suaugę skautai ir skautės. Liepos mėnesį būna žeimų stovykla. Kaip ir kitų kraštų nariai, suomiai ištikimai renka, nuklijuoja ir skaičiuoja pašto ženklus tarptautiniam fondui.

Prancūzija. Čia yra kelios draugijos. Protestantų skautų draugija parūpina šv. Rašto egzempliorius tremtinių stovykloms Azijoje. Katalikų draugija padeda skautų ir skaučių sąjungai ir globoja Lotynų Amerikos bei Afrikos skautų veiklą. Bendrinė

organizacija rūpinasi jaunimo mainais tarp kraštų, globoja luošus vaikus, parūpina knygų pedagoginio instituto tyrimo centrui, organizuoja jaunimo seminarus, kaimų šventes.

Vakarų Vokietija. Aukojama tarptautiniam skautų fondui ir "trečiojo pasaulio reikalams". Renkami vartoti ženklai tarptautiniam skautų ženklų fondui (per metus ketvirtadalį milijonų ženklų), paruošia iškylavimo po Europą vadovėlius, padeda skautams ir skautėms su muzikine programa, prižiūri stovyklavietes.

PARAGVAJAUS skautai savo ketvirtą tautinę stovyklą rengia sausio mėn.

BAHAMŲ skautai ir skautės jaunimo metais pasodino labi daug medžių ir įtaisė šiokšlių dėžių.

VAKARŲ AUSTRALIJOS skautai padėjo įsteigti draugovę Pietų Indijoje ir padovanojo vėliavą.

AIRIJOJE viena prityrusių skautų draugovė įvedė jaunimo vakarą miestelyje su žaidimais ir pramogomis. Kas antrą penktadienį dešimt skautų aprūpina šį renginį, o vietos jaunimas prašosi jaunimo vakaro kas savaitę.

Straipsnis laimėjęs pirmą premiją LSS skelbtame konkurse

LIETUVIS AFGANISTANE

TOMAS DUNDZILA

Esu Jungtinių Amerikos Valstybių žurnalistas. Po varginančios kelionės liepos mėnesį atsiradau Oruzgano rajono kalnuose pas Afganistano partizanus, kurie save mudžahidais vadina. Mano uždavinys buvo patirti, koks yra tas toli vykstantis karas ir kokia ten iš tikrųjų padėtis. Aš buvau išmokęs kelis šimtus afganiškų žodžių, susikalbėjau rusiškai ir ispaniškai. Senelių pramokytas, dar nuo vaikystės laikų, mokėjau šiek tiek lietuviškai.

Rugpjūčio gale, po kovos, mudžahidai parsivedė belaisvį — sovietų kareivį.

Aš klausiausi, kaip tardytojas Al-Nafei laužyta rusų kalba jį klausinėjo.

— Tavo vardas?

— Algis Laumėnas iš Kupiškio, Lietuvos SSR.

— Kaip čia atsiradai?

— Kovos metu susidarė galimybės pasitraukti iš dalinio. Pasislėpiau, tada pasidaviau.

— Tai tu pasidavei?

— Taip, pasidaviau.

— Tai esi pabėgėlis?

— Teisybė.

— Kodėl pabėgai?

— Aš noriu laisvės. Neapkenčių tų... Jie mano kraštą okupavo. Esu lietuvis, ne rusas. Mano senelis buvo Lietuvos partizanas. Dingo be žinios dar kai mano mama buvo maža. Noriu atsikeršyti už senelio žuvimą. Aš noriu jūsų pusėje kovoti.

Al-Nafei susimąstė. Belaisvio paleisti negalėjo, kad jis neišduotų stovyklos pozicijos. Al-Nafei buvo girdėjęs apie Lietuvos padėtį, bet dabar neturėjo galimybių patikrinti tų žinių. Jis toliau tęsė tardymą:

— Kokie čia dokumentai?

Čia mano tarnybos knygelė, o čia laiškas iš namų.

— Paaiškink!

— Tarnybos knygelėje surašytos mano asmens žinios...

— Kada gimei?

— 1964 kovo 16 dieną.

— Kuriam daliniui priklausei?

— Penktai motorizuotai šaulių divizijai, 40-tajai armijai.

— O laiškas? Jis ne rusiškom taidėm rašytas. Kas jį parašė? Apie ką rašo? Kas nuotraukoje?

— Laiškas lietuviškai rašytas. Mes nenaudojam rusiškų raidžių. Mano žmona rašo. Nuotrauka daryta po krikštynų. Rašo, kad krikštynos gražiai praėjo...

— Tai tavo vaikas?

— Taip, mano berniukas. Turbūt mes ilgai nesimatysim...

Algis susigraudino, bet aiškinosi toliau:

— Jau nebegaliu grįžti į namus... Grįžus rusai suimtų ir sušaudytų. Jiems esu išdavikas.

— O nebijai, kad mes tave sušaudysim?

— Bijau, bet rizikuoju, nes galiu būti jums naudingas. Matot, atnešiau kalašnikovą su šoviniais. Noriu su jumis kovoti. Aš galiu mirti nuo jūsų kulkos nelaisvėje, arba jūsų pusėje nuo sovietų kulkos. Mano likimas dabar jūsų rankose. Galvojau, ar geriau mirti mūšyje, ar jums pasiduoti. Kovoti nenorėjau, nes sovietai čia neteisėtai įsiveržė. Jūsų ir mūsų kraštą ištiko tas pats likimas, tik 40 metų vėliau... Antrojo pasaulinio karo metu mongolai ir rusai mus žudė ir plėšė. Dabar Afganistane sovietų kariuomenėje kovoja ir pabaltiečiai, bet priversti... Aš neprisidėsiu prie šio plėšikavimo ir žudymo. Norit, galit mane sušaudyt, bet mano sąžinė manęs nebegriaužia. Atlikau, ką širdis man liepė...

— Tu gal šnipas?

— Nesu šnipas. Esu paprastas kareivis, kuris, pamatęs netiesą, nutarė pakeisti savo likimą.

— O kur tavo dalinys?

— Aš tik eilinis buvau. Mums nepasako kur. „Va, ten. Už to kalno. Žygiuojam!" Tiek tepasakydavo. Mums nerodė žemėlapių.

— O kiek esi mūsų žmonių nukankinęs, išpjovęs liežuvių, sulaužęs kaulų?

— Asmeniškai nei vieno nenužudžiau. Afganistane aš tik savaitė esu buvęs. Mano pirmas mūšis buvo prieš dvi dienas. Mūsų kuopa užpuolė kaimelį... Padegę namus, išgirdom kūdikio riksmą. Kuopos vadas išplėšė kūdikį iš sužeistos motinos rankų ir... durtuvu...

Negalėdamas susilaikyti, Algis krito ant žemės ir pravirko.

— Ne! Prašau jūsų... Mano sėnelis... Leiskit man gyventi... Aš neapkenčiu tų bedievių. Ką daryčiau, jeigu sūnų būtų kas subadęs?..

— Susivaldyk! Ta mergytė buvo jauniausia mano kaimo gyventoja. Ji buvo tik trijų mėnesių amžiaus. Ji mums buvo visų brangiausia. O radom ją šalia papjautų gyvulių. Pažadėjom atkeršyti tiems, kurie ją taip nukankino. Dabar žinom... Mes turėtumėm tave sukapoti. Tfu! Spjaunu ant žmogžudžių!

Algis verkdamas aiškinosi:

— Ne aš, o jie, sovietai... Aš, pamatęs kas darosi, nusisukau... Bėgau tolyn... Pažiūrėk į nuotrauką! Mano berniukas... Jo gailiuosi... Atleiskit... Mane paėmė į kariuomenę... Išvykdamas dar nežinojau, kad žmona laukiasi kūdikio. Tik po kelių mėnesių atėjo laiškas, kuriame parašė. Savo sūnaus niekad nesu matęs... Čia pirma jo nuotrauka. Manęs nenužudykit. Leiskit su jumis kovoti!

— Negalim priimti. Čia trūksta maisto. Jūs visus išvarėt iš ūkių...

— Ne „jūs", bet „anie". Aš nenoriu kovoti prieš jus. Aš užsidirbsiu sau duoną!

— Tuoj bus žiema. Čia šalta būna. Rūbų neturi. Atneštus šovinius greit sunaudosim. Čia Raudonojo Pusmėnulio organizacijos nėra. Vakarų nepasieksi. Net Pakistano tau turbūt neteks pamatyti.

— Leiskit man jums padėti. Aš dirbsiu, kaip tarnas. Esu baigęs technikos mokyklą. Moku metalą apdirbti. Galiu jums kirvius, kastuvus ir peilius gaminti. Padėsiu prie statybos. Ko jums tik reikia, atliksiu...

Mudžahidai nuvarė Algį į palapinę ir, surišę rankas, pririšo prie kuolo.

Prabėgo savaitė, kita. Dažnai buvo galima girdėti mūšių aidai. Porą kartų net girdėjosi praskrendantis naikintuvas. Kas dieną Algiui leido išeiti laukan pasimankštinti, bet su juo kalbėti man neleido.

Naktys buvo jau šaltos, tik dienomis šiek tiek atšildavo. Maistas buvo menkas, bet atrodė, kad Algio ūpas gerėjo. Aš nutariau, kad jeigu jo iki šiol nesušaudė, tai gal ir paliks gyvą. Sargybiniai pasakodavo, kad nakties metu jis ilgai neužminga, nes rūpinasi savo likimu.

Kartą, nakties tylumoj, išgirdome Algį rėkiant.

— Kas yra? — įbėgęs palapinėn paklausė sargybinis rusiškai.

— Susapnavau, kad mano berniukas negyvas...

— Nusiramink, tik sapnas. Įtampa protą kvailina.

— Baisu buvo. Rodosi, buvau namuose. Užgirdau sprogimą. Nubėgau į miegamąjį ir ten radau sūnelį. Pakėliau pažiūrėti į jo veidą, bet pamačiau tą mergytę, kurią subadė...

— Ššš... Nusiramink! Rytoj žygis. Turi pailsėti.

— Žygis?

— Taip. Mes ryt persikelsim į kitą vietą.

— Aš irgi?

— Kiek žinau...

Čia buvo naujiena ir man, ir Algiui.

Nudžiugęs Algis galvojo: „Tai dabar jau manęs nesušaudys. Jei kartu keliausiu, tai išliksiu gyvas". Jis paklausė sargybinio:

— Ei, kur tu išmokai rusiškai? Aš maniau, kad tik Al-Nafei moka.

— Ne. Aš ir amerikietis žurnalistas, mes abu mokam. Buvau vertėjas prieš okupaciją. Dirbau Kabulo laikraščio bendrovėje. Okupacijos pradžioje dar padirbėjau porą savaičių, tada pabėgau į tėviškę, o iš ten pas mudžahidus. Girdėjau, kad tavo senelis buvo partizanas...

— Taip. Jis kovojo Lietuvoje.

— Tu ne pirmas čia lietuvis. Prieš metus čia buvo kitas. Mes jį perdavėm Raudonajam Pusmėnuliui. Rodos, kad jį pervežė net į Šveicariją.

— Oho! Sovietų kariuomenė afganus ne į Šveicariją, bet į Sibirą veža. Mūsų valdžia, tai yra, ne mūsų, bet Sovietų Sąjungos valdžia, nekreipia dėmesio į žmogų.

— Ššš... Nekalbėk. Nekelk triukšmo...

— Sakyk, koks tavo vardas? — dar paklausė Algis.

— Suleimanas. Dabar miegok. Ryt pasikalbėsim.

Rytą, kaip visada, kėliausi paprasta tvarka su visais. Vėjas pūtė gan smarkiai, bet dangus buvo giedras. Visi tuoj šoko prie darbo: pradėjo palapines griauti, įrankius rinkti, atsarginius ginklus krauti. Po pusvalandžio visi išsirikiavo ir eilutė praėjo tą vietą, kur prieš valandą stovėjo virtuvė. Ten pasiėmė maisto ir vandens. Grįžus į rikuotę, vadas davė įsakymą:

— Šiandien mes persikelsim. Reikės nukeliauti apie 14 km. Žygiuojam!

Mudžahidai viens kitam padėjo ant nugaros užsidėti sunkius ryšulius. Kiekvienas nešėsi savo ginklą. Algis irgi nešė ryšulį, bet ginklo jam nedavė. Visi pamažu pradėjom eiti reta virtine, kad užpuolimo atveju būtų priešui sunkiau pataikyti.

Po pusvalandžio mudžahidų vora sustojo pailsėti. Mačiau, kaip Suleimanas atsisėdo šalia Algio.

— Pavargęs?

— Truputį.

— Dabar mes melsimės. Pasėdėk čia. Netrukus vėl keliausim.

Pagal paprotį visi mudžahidai nusiplovė kojas, rankas ir galvas. Išsirikiavus vadas pradėjo maldą. Visi atsiklaupė ir kartu žemai nusilenkė. Paskui atsistojo, tada vėl atsiklaupė. Tačiau ilgai nesimeldė, nes ruošėsi greitai keliauti.

— Keliaujam! — davė įsakymą vadas.

Visi vėl užsimetė ryšulius ir pradėjo kopti į kalną. Pereinant į kitą slėnį, kariai sustodavo. Du afganai iššvalgydavo sekantį slėnį ieškodami sovietų. Nepamatę nieko įtartino, duodavo ženklą judėti pirmyn.

Taip mes keliavome visą priešpietį. Vidurdienį sustojome ilgiau pailsėti. Priėjome tokią vietą, iš kurios buvo galima stebėti tolokai besitęsianti slėnį.

Vadas išsiuntė du sargybinius iki sekančio praėjimo, kad priešas netikėtai neužpultų. Likę partizanai sugulė didelių akmenų ir krūmų šešėliuose, kad žvalgybinė aviacija nepastebėtų.

Suleimanas priėjo prie Algio ir partiziniškai jį pasveikino:

— Nebūk pavargęs!

— Ačiū. Ir tau linkiu to paties.

— Kaip kojos?

— Jau yra viena pūslė, bet kol kas neblogai. Be to, čia kalnuose, man truputį trūksta deguonies.

— Ar dar turi vandens?

— Dar liko truputis.

— Prisižiūrėk, kad neperkaistum. Gerk vandens tik tiek, kad šlapumas visad būtų skaidrus. Tada aišku, kad kūnui netrūksta vandens. Vandens turim. Negailėk.

— Tvarkoj. Gersiu daugiau. Sakyk, kiek dar reiks žygiuoti?

— Dar šeši kilometrai. Būsim ten prieš temstant. Rytoj ilsėsimės, nes bus mūsų šventa diena: visą popietę melsimės Alachui. Poryt keliausime toliau. Saugumo sumetimais, niekam nepasakyta, kur...

Kai saulė leidosi už kalnų, partizanų vilkstinė įžengė į mažą kaimelį. Ten tautiečiai davė truputį maisto ir nurodė, kur saugiau galima pernakvoti. Pasiekę nurodytą vietą, visi pasiruošė nakčiai. Pavalgius vadas paskyrė sargybą, o kiti sugulė. Naktis praslinko ramiai.

Rytą sukilusiems ir išsirikiavusiems partizanams vadas tarė:

— Vakar sėkmingai atlikom ilgą žygį. Šiandien dėkosime Alachui ir prašysim, kad laimėtumėm mūšį, kad Jis mus saugotų. Šį rytą paruoškit ginklus, nes vakare pradėsim puolimą. Išsiskirstyt!

Patruliai iškeliavo išžvalgyti apylinkių, o likusieji ruošėsi nakties žygiui. Pamačiau, kad Algis ramiai sėdėjo šešėlyje ir minkė tešlą. Kepsime duoną žygiui. Algiui tai buvo svarbus uždavinys, nes jis pirmą kartą dirbo kartu su afganais. Atrodė, kad jį pradėjo priimti, kaip savo grupės narį.

Vidurdienis praėjo. Mudžahidai baigė tvarkytis, patruliai sugrįžo. Suleimaną paskyrė į sargybą pirmai maldų valandai. Apeigoms prasidėjus, mačiau, kai Suleimanas priėjo prie Algio. Aš buvau išsitiesęs jų dešinėje ir šiek tiek užnugaryje. Išgirdau juos kalbantis rusiškai:

— Ateis diena, kai būsime laisvi. Maskva nebesėdės ant Kabulo sprando.

— Ir virš Vilniaus plevėsuos trispalvė!

Jie nutilo, ir aš staiga pamačiau kaip Suleimanas Algiui į rankas įspaudė dvi granatas. Algis ištraukė atsarginius smeigtukus. Nustebau, bet nesuvokiau, kas darosi. Suleimanas užtaisė automatą, ir abu staiga atsisuko į besimeldžiančius. Bais supratimas, kas įvyks, mane supurė. Vos spėja prisiglausti prie žemės, kai išgirdau Algio komandą

— Ugnis!

Viskas aplink mane užvirė. Sutratėjo automato serija ir dviejų granatų sprogimas:

— Tra-ta-ta... ššš-bum! Šš-bum!

— RRR-bum! — kartojo kalnuose aidas.

Pakėlęs galvą, pamačiau, kaip mudžahidų vadas prišoko prie mirtančio Suleimano. Pagriebęs jį už sudrastytų, kruvinų drabužių afganiškai suriko:

— Išdavike! Kas tu? Kas jis? Kam priklausėt?

— Desantinink... — nebaigęs žodžio Suleimanas mirė.

* * *

Ilgai negalėjau pamiršti, kas tuose kalnuose įvyko. Baisėjausi sovietų pinklėmis, kurias jie pina, kad laimėtų karą prieš afganus. Labiausiai mane jaudino Algis: ar tikrai jis buvo lietuvis? Kas per vienas jis buvo žmogus? Kaip jo nervai išlaikė tą įtampą? Koks buvo jo ir Suleimano paruošimas? Deja, tiesos niekad nesužinosiu. Tik spėlioju, kad Suleimanas, išgirdęs Algio komandą, pakeitė savo nusistatymą: žaibo greičiu nusuko automatą nuo mudžahidų ir paleido kulkų seriją į Algio krūtinę. Kulkoms praplėšus kūną, Algis nebepajėgė išmesti granatų. Jos nukrito prie jo kojų...

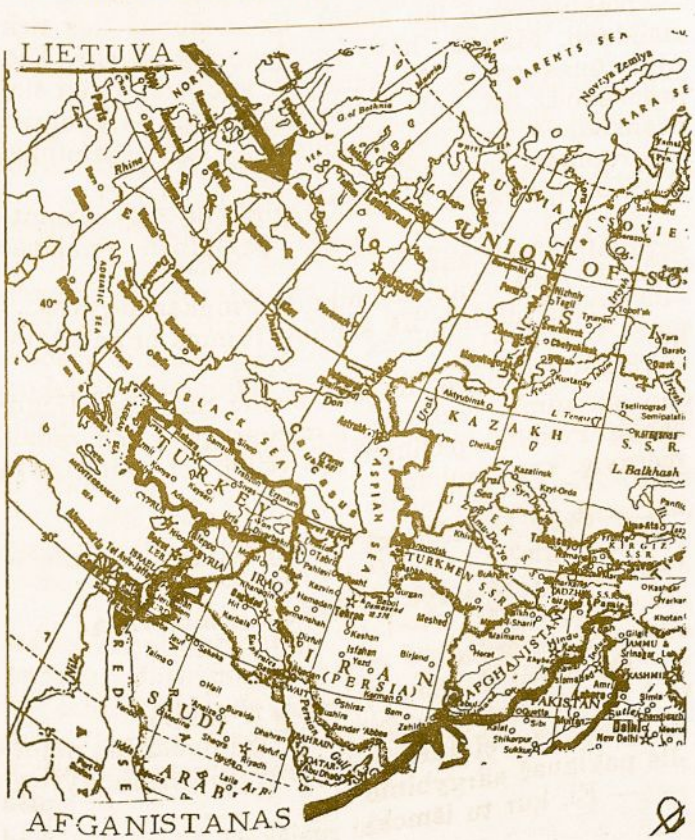

ŠEŠĖLIŲ TEATRAS

DURPĖS

Durpės yra perpuvusi augmenijos medžiaga, dažniausia randama pelkėse arba buvusiose pelkėse – durpynuose. Dauguma mūsų durpes mato, kai žolynų ar daržo žemėn įmaišome sumaltų durpių, angliškai vadinamų "peat moss". Kartais perkame ar gėlininkystėje matome augalinius puodus - lyg rudos spalvos šaknų ar samanų indus, išspaustus iš durpių. Durpės yra svarbus kuro ir net vaistinių gaminių šaltinis.

Kaip atsiranda durpės? Lietuvos, Kanados ir kitų šalių durpės atsirado, kai prieš 16.000 - 14.000 metų pradėjo tirpti ledynai. Pamažu pradėjo augti įvairūs augalai, žolės, krūmeliai, medžiai, kol prislinko prie ežerų krašto. Tada augalai pradėjo iš kraštų pamažu savo šaknų "kilimu" ežerą užimti. Kai "kilimas" storesnis, auga didesni augalai, kurie supuvę įkrenta į vandenį, nuskęsta iki dugno. Dugne vandens svoris šią medžiagą suspaudžia, o ji negali visai supūti, kadangi dugne nėra daug deguonies. Po daug metų pasidaro gan kieta gelsvos ar tamsiai rudos spalvos masė, kuri pasidaro juoda, kai iškelta į orą ir išdžiovinamas vanduo. Jeigu durpės dar ilgiau būtų vandens, žemių ar uolų slegiamos, pavirstų anglimi, o jeigu dar ilgiau gulėtų - gal taptų deimantais!

Kodėl Lietuvoje yra durpių? Daugiausia durpynų pasaulyje yra Sovietų Sąjungoje, tada Kanadoje, Suomijoje ir Airijoje - daug kur (išskyrus Kanadoje) durpės naudojamos namams šildyti ar elektrai gaminti, panašiai kaip anglys. Lietuvoje tiek lyja, kad nevisi krituliai suspėja išgaruoti arba upėmis nubėgti į jūrą. Taip atsiranda pelkės, kurių Lietuvoje yra apie 40.000, užimančių 414.600 hektarų - didžiausia Katros pelkė prie Marcinkonių turi 5.000 ha. plotą. Du trečdaliai visų pelkių prasidėjo kaip ežerai, o kitas trečdalis ten, kur užtvenktos upės ar kitos drėgnos daubos. Durpynai užima maždaug 6,4 nuošimčius Lietuvos ploto, ir todėl sakoma, kad Lietuvoje nėra daug durpių ir jų nereiktų vartoti šilimai gaminti - kurenti.

Kiek ir kur yra durpynai? Spėjama, kad didesniuose negu 10 ha. durpynuose yra apie 7.000 milijonai kvadratinių metrų arba 1,2 bilijonai tonų durpių. Dauguma Lietuvos pelkių yra maždaug 5-8 metrų gylio(vidurkis - tarp 2 ir 3 metrų) , o

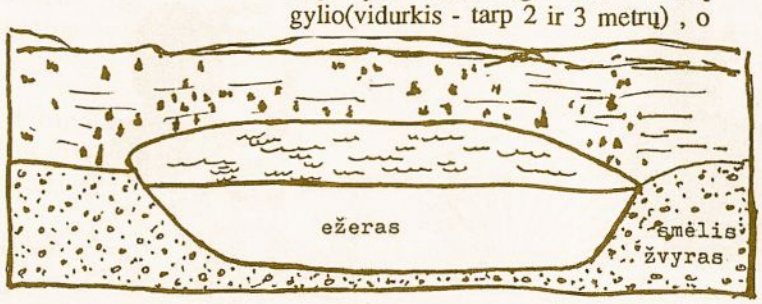

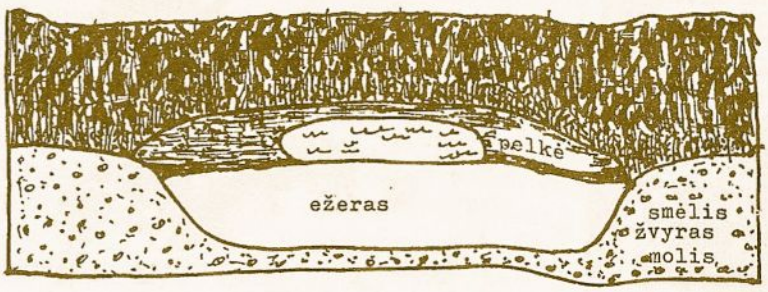

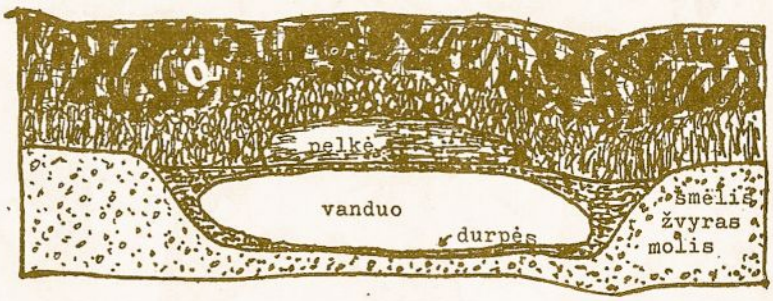

Jau, VADOVE

LIETINGOS DIENOS STOVYKLOJE

Paprastai stovyklos programa nesikeičia, jeigu lyja be žaibų ir perkūnijos. Jei žaibuoja, geriau būti pastogėje (reikia ir baimingesnius vaikus nuraminti). Lietingai ar audringai dienai gera stovykla turi skrynią ar dėžę su šiais daiktais:

klijuojama juosta
žodynas
balionai
pasakų knygelės
dažai(vandeniniai)
teptukai
įvairios sagos
vaškas
kartono gabalai
kreida
seni rūbai, kepurės
drabužių kabikliai
spalvotas popieris
kankorėžiai
žirklės
akmenukai
kamščiai
vaškiniai pieštukai
plonas spalvotas popieris
šiaudai(plastikiniai, pop.)
aliuminio popieris
pagaliukai(nuo ledų)
siūlai ir adatos
paprasto popieriaus ritiniai
popierinės lėkštės
pieštukai
stiklinis popieris
muilas
lakas(dažyti ar purkšti)
medžio gabaliukai
kriauklės, geldelės
ryžiai, pupos, sėklos

Kokie užsiėmimai tinka lietingai dienai? Priklauso ir nuo patalpų, kuriose lietaus metu galima susirinkti, ir kokias programos dalis reikia pritaikyti ar pakeisti. Audringą dieną tinka šie užsiėmimai:

- spėliojimai
- laužams vaidinimėliai
- pasakos
- tautiniai šokiai
- rateliai
- planuoti iškylas
- pamokėlės apie laivybą
- dirbtinis kvėpavimas
- laikraštėlis
- laiškai tėvams
- planuoti puotą
- mįslės
- dažyti sieninius paveikslus
- vienos dienos rankdarbiai
- stovyklinė poezija
- sugalvoti žaidimų ir žaisti
- kaip džiovinti malkas
- neperšlampančių pastogių statyba
- jieškynės
- dainų konkursas
- kaukės tos dienos vakarienei
- stovyklos cirkas
- viduje lengvoji atletika
- estafečių žaidimai
- žaidimai po du (imtynės, grumtynės miklumo žaidimai)
- Kimo žaidimai užrištom akim(garsų, daikų - paliesti)
- šaškės, šachmatai, dominai
- repetuoti vaidinimą, teatro ištrauką
- ypatingas laužas
- išdalinti rastus ir pamestus daiktus
- pastabumo gamtoje žaidimai
- kompasas ir žemėlapis
- madų paroda
- vėliavų gamyba
- paukščių lesyklos
- lėlių teatras
- išpuošti lietpalčius (iš plastikos maišų gamintus)
- smulkmenų žaidimas
- legendos ir pasakojimai
- vaidyba su popierinių maišų kaukėmis
- molio ar miltų košės dirbiniai
- statyti piramides
- ritmo orkestras
- pirštų kaukių teatras
- gaminti aitvarus
- savos kūrybos vaidinimai
- "teismai"
- žaidimai su pieštuku ir popieriumi
- gyvuliukų ar paukščių rankdarbiai iš molio, konkorėžių, kriauklių
- šešėlių teatras
- gaminti stovyklos reikmenis (skardinių krosneles)
- lėlės iš popieraius ar medžiagos likučių
- pionerijos modeliai
- popieriniai lėktuvėliai
- radijo programa
- skaičiuočių žaidimai
- žodžių spėlionės

Lietingą ar sausą dieną galima išvystyti teminę programą, kurioms reikėtų puošmenų, aprangos, ypatingos programos užsiėmimų, pvz. pasakų diena, dinosaurų diena, knygnešių, atbuloji diena, jieškynių, ypatingų užkandžių, kepurių, senovės, tarptautinė, širdelių, slaptų draugų, meškiukių gegužinė, Robinsono safari, naujų žaidimų žaidynės, miškininkų diena ir t t

Skautiškos susitiktuvės

Gegužės 23-25 d. „Šiuo kekeliu eik!" prityrusiu ir jūrų skautų,-čių Skautiškos susitiktuvės 1987 m. įvyks Beaumont stovyklavietėje, netoli Clevelando.

Vadovių mokykla

„Gintaro" vadovių mokyklos kursai Rako stovyklavietėje, Custer, Mich., vyks liepos 4-11 d.

Jubiliejinė sotvykla Kanadoje

Rugpjūčio 1-15 d. Kanadoje vyks Romuvos jubiliejinė stovykla, atžymint 25 metų gyvavimo sukaktį!

JIE ŠVIETĖ MUMS GRAŽIU PAVYZDŽIU
Išėjusius NAMO 1986-siasi metais prisimenant

V.s STASYS KULBIS, SJ
(1910.I.14 - 1986.II.24)

Stovyklose, kur stovyklaudavo Tėvas St. Kulbis, laužų programose, kaip būtinybė, buvo, jam diriguojant, dainuojama prancūziška daina "Alouette". Ir dar kaip dainuojama! Šaukdavome visi taip garsiai ir taip nutęsdami dainos priedainį "oooo", kad net miškai skambėdavo.

Tėvą St. Kulbį buvo lengva atpažinti: jis visada nešiodavo (kanadietišku papročiu) skautišką beretę, kalbėdamas aukštaičiuodavo (buvo gimęs Molėtuose, Aukštaitijoje) ir aukštaičiams būdingu nuoširdumu ir gyvumu vesdavo pokalbius. Skautininkas St. Kulbis yra buvęs LSS dvasios vadu. Daug savo amžiuje yra keliavęs - ne kaip turistas, bet jaunystėje studijų tikslais (Vokietijoje, Prancūzijoje) ar kaip "skrajojantis kapelionas", lankydamas lietuvius - naujuosius emigrantus Kanadoje, dirbusius miškų kirtėjais arba darbininkais aukso kasyklose.

V.s. MARIJA TUMIENĖ
(Mirė 1986.IX.14)

Rugsėjo voratinkliams besidraikant, amžinos ramybės uostą pasiekė šviesaus atminimo sesės v.s. Marijos Tumienės siela.

Visuomeninką darbą pamėgusi nuo pat jaunų metų, ji iki gyvenimo pabaigos buvo dalyve ir talkininke visų skautiškų, DLK Birutės karių šeimų dr-jos, karių-ramovėnų, Lietuvos Dukterų draugijos rengniuose. Tai vis organizacijos, kurioms ji priklausė, kurias rėmė savo darbu.

V.s. PAULINA KALVAITIENĖ
(Mirė 1986.VI.19)

Pirmoji mano pažintis su sese Paulina Kalvaitiene nebuvo asmeniška. Jos pavardė rasta prieš eilę metų vykusio LSS korespondencinio suvažiavimo registracijos lape, kur buvo pažymėta, kad ji dalyvauja LS Brolijos suvažiavimo sueigoje, privertė suabejoti. Ar tai ne kokia nors klaida? Patikrinus sužinota, kad v.s. P. Kalvaitienė tikrai "priklauso" Brolijai, nes vadovauja Bostono vilkiukų draugovei. Tai buvo vienintelis toks atvejis. Vis delto sesė Paulina ir liko sese.

Antras pasimatymas su sese Paulina Kalvaitiene buvo kelionėje į VI-ją Taut. Stovyklą, vykusią Australijoje. Smagi buvo ta kelionė. Važiavo ji kartu ir ten gyvenančio sūnaus Gintaro šeimos lankyti. Begalvojant apie būsimus laužų pasirodymus daug juoko sukėlė jos "tikra indėnų kalba" papasakotas ir suvaidintas pasirodymas.

V.s. P. Kalvaitinė buvo talentinga vaikų vaidinimų kūrėja ir režisorė, net ir vaidinimėlių knygą "Stovi pasakų pilis" parašiusi (išleido LS Seserija). Jaunystėje pasižymėjusi lengvosios atletikos srityje, 1928 m. atstovavusi Lietuvai pasaulinėje olimpiadoje Amsterdame, Olandijoje, tokia neišsemiamos energijos asmenybe ir liko iki savo amžiaus pabaigos.

ANTANAS JONAS SKIRKA
(1914.VI.23-1986.VIII.7)

Tave matau tamsiausią gūdžią naktį,
Tu man švieti šviesiausia žvaigždele!
"Ilgiuos Tavęs Tėvyne", A.J. Skirka

Australijoje, Sydnėjuje, begyvenančiam rašytojui Antanui Skirkai buvo lemta gan artimai bendrauti su skautų vadovais, ypač su atsidavusiais plunksnos darbuotojais.

Deja, 1986 metų rugpiūčio 7-ji buvo paskutinė kūrybinga diena rašytojo, išleidusio penkias pasakojimų ir legendų knygas bei du eilėraščių rinkinius.

SESĖ FIL. ELENA JUCIŪTĖ
(1911.VIII.7-1986.IX.18)

Vos dvidešimtmetį pasidžiaugus gyvenimu laisvame krašte, mielą, besišypsantį sesės Elenutės veidą Viešpats nugręžė "mirties zonos" kryptimi. Jos pėdos, prieš 34-ius metus įmintos toje "mirties zonoje" - Sibire, klaikiais prisiminimais lydėjo ją visą likusią jos gyvenimo dalį.

A.a. fil. Elena Juciūtė, matematikos mokytoja, už partizaninę veiklą Lietuvoje areštuota, sibiro kalėjimuose išvargo kone aštuonerius metus. Kratų ir arešto metu, be kitų asmeniškų daiktų, ji neteko ir turėtos akademikių skaučių juostos ir ženklelio. Neteko visko, o svarbiausia - laisvės. Net du kartus ji, kaip kalinė, trapios sveikatos, bet stipri dvasia, keliavo į Sibiro tremtį. Vėliau jai buvo leista grįžti į Lietuvą, o 1966 m., savo sesers T. Bogušienės rūpesčiu, atvyko į JAV-bes. Fabrike dirbdama, didžiąją savo uždarbio dalį ji skyrė giminių ir draugų-politinių kalinių paramai - siuntiniams siųsti.

Šiame krašte sesė Elenutė išgyveno labai produktingą savo gyvenimo laikotarpį. Skaudžią tautos ir savo asmeninską nedalią aprašė knygose: "Pėdos mirties zonoje", "Ažuolynėlis" ir "Igarkos naujamiestis". Visada optimistiškai nusteikusi, giedro žvilgsnio sesė sugebėjo surinkti (ir po tiek metų prisiminti!) 77 politinius anekdotus. Knygą išleisdino, pasirašydama Krizo Pleperio slapyvardžiu.

Daug neteisybės ir smurto iškentėjusi sesės Elenutės širdis amžiams nurimo. Palikusi ją rūpestingai globojusią ir slaugiusią mylimą seserį, amžinoje tėvynėje susijungė su savo draugais, kovojusiais dėl Tėvynės laisvės, tikėjimo ir žmogaus teisių. Tebūna jai Anapus ramu po sunkios kovos čia, žemėje!

Sofija Jelionienė

SKAUTININKU SUEIGA CHICAGOJE

vs S. Miknaitis apdovanotas Geležinio Vilko ordinu, kun. J. Prunskis, apdovanotas Padėkos ordinu, vs Kerelienė, LSS Pirmijos pirm. vs Petras Molis

Nuotr. J Tamulaičio

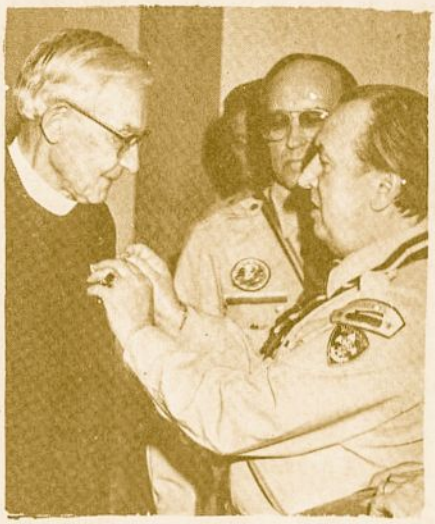

LSS Pirmijos pirm. vs P. Molis prisega ordiną ilgamečiam skautų rėmėjui kun. J, Prunskiui

DVYLIKA UŽSIĖMIMŲ APIE KRIKŠTĄ

Pratimai ar uždaviniai sudėti pagal 12 Krikšto atspalvių. Užsiėmimai tinka sueigoje, stovykloje, šeimoje, parapijos jaunimo tarpe. Užsiėmimų temos beveik iš eilės seka Krikšto apeigas.

1.KRIKŠTU ĮSTOJAME Į BENDRUOMENĘ. Surašyti bendruomenes, kurioms priklausome (parapija, mokyklos grupė, organizacijų, ratelių). Išrinkus vieną bendruomenę, sužymėti, kokius bendruomenės reiškinius visi nariai pripažįsta ir pažįsta (pvz. uniforma, ženkleliai, įstojimo apeigos, priklausomybės pareigos, bendruomenės elgesio dėsniai). Susipažinti su religine bendruomene, pvz. vienuolijos namais ir pasikalbėti apie jų bendruomeninį gyvenimą. Diskusijos apie jaunimo vaidmenį ir vietą krikščioniškoje bendruomenėje - parapijoje. (Apie pirmųjų krikščionių bendruomenę: Apaštalų darbai 2:42-47)

2.DIEVAS MUS VARDU PAŠAUKIA. Ištirti savo, savo šeimos ir būrelio narių vardų ir pavardžių kilmę ir reikšmę. Kiekvienas surašo, kokie žymūs ar žinomi žmonės buvo tuo pačiu vardu vadinami. Sužinoti apie savo krikščioniškąjį vardą -šventąjį ar šventąją. Kokiais vardais Šventajame Rašte vadinamas Dievas? Kokiais vardasi Šventajame rašte vadinamas Jėzus Kristus (žr. lietuviškojo Naujojo Testamento turinius). Kokiais vardais dar vadintume savo šeimos ar būrelio narius? Kokiu vardu kiekvienas Dievą vadina? Paskaityti ir aptarti Jono evangelijos 20:11-18)

3.ESAME PAŽENKLINTI KRYŽIUMI. Iš meno knygų ar enciklopedijų surinkti ir perpiešti įvairiais kryžių rūšis (pvz. šv. Andriejaus, šv. Jurgio, Vyčio). Surinkti lietuviškų kryžių pavyzdžių iš laikraščių ar žurnalų ar knygų, išryškinti, kurie puošmenys dažniausiai pasirodo -kas kryžiams būdinga. Ištirti kurį nors kryžių gyvenamoje vietoje ar stovykloje, pvz. prie bažnyčios lietuviškas kryžius, šeimoje nuo seno turimas kryželis: kas pagamino, kada, iš ko pagamintas). Surašyti sąrašą visų atvejų, kuriais krikščionys naudoja kryžių ir žegnojasi. Surinkti lietuvių poetų eilėraščius, kuriuose minimas kryžius. Paskaityti kartu ir aptarti Filipiečiams 2:5-11.

4.GAUNAME ŽODŽIO DOVANĄ. Iliustruotuose šv. Raštuose, surasti paveikslus, rodančius, kaip su Dievu kalbasi žmonės (Abraomas, Mozė, Elijas. . .). Pasitarti, ką jie galėtų vienas kitams sakyti. Tada vietoj paveiksle vaizduojamo senelio su barzda, pridėti jauno asmens piešinį Dievo vietoje. Įsivaizduoti, ką tada abu kalbėtų. Tada šv. Rašte patikrinti, kaip tikrai įvyko. Nubrėžti lentelę su kiekvienam svarbių asmenų vardais, pvz. Tėtė, Mama, Močiutė, Sesuo, Brolis, Draugas ir įrašyti, apie ką dažniausia su jais kalbame. Suminėti šauksmus, kuriuos girdime ar matome: kūdikis, skelbimai ir reklamos, pardavėjai, pagalbos, pranešimai. . . Pasidalinimas apie mūsų patirtį - kada patiriame Dievo buvimą, bendravimą ar kalbą su mumis ir kur. Paskaityti ir aptarti Mato 13:3-9.

5. MUMS ATLEIDŽIAMOS NUODĖMĖS. Trimis eilėmis surašyti žmonių klaidų pavyzdžius: nusižengimą tvarkai ar taisyklėms, tikras klaidas, meilės stokos atvejus. Bandyti atsiminti ir surašyti įvairiausius žodžius, kuriais vadiname nuodėmes (pvz. nusikaltimas, klaida. . .) Išvardinti įvairius būdus, kuriais žmonės susitaiko šeimoje, mokykloje, darbe, visuomenėje, bažnyčioje. Mintinai atpasakoti Luko 15 pasakojimą apie Sūnų palaidūną ir gailestingą tėvą, o

tik tada perskaityti. Kokie skirtumai įsipynė, kai kiekvienas iš atminties pasakojo? Kaip skiriasi nuo Evangelijos teksto?

6.KRIKŠTU PASIKEIČIAME. Iškarpyti spaudos skelbimus, kuriuos žmonės pasikeičia ar persikeičia (pvz. iš storo į plonesnį). Kodėl žmonės nori ar turi keistis (pvz. stodami į naują darbą kitaip apsirengti)? Kaip vertiname tokius pasikeitimus - jų priežastis, pobūdį, pasekmes? Įprastinėje būrelio susirinkimo vietoje visus baldus ir kt. apkeisti: koks susidaro įspūdis ir kodėl? Kiekvienas nupiešia paveikslėlį - žmogaus, daikto, Jėzaus, Dievo Tėvo; tada palyginti, kaip kitaip žiūrime, matome ir suprantame. Išvaidinti Pauliaus atsivertimą (Apaštalų darbai 9:1-19).

7.RANKŲ UŽDĖJIMU PERDUODAMAS LOBIS. Kiekvienas nupiešia savo ranką, nuspalvina ir iškerpa, o visos rankos suklijuojamos į menišką montažą. Būrelio viduryje du asmenys: vienas rankomis išreiškia ką nors, kitas lygiai tyliai atsiliepia (pvz. paduoda ranką, užsimoja mušti). Surinkti meno ar karikatūrų piešinėlių, kuriuose rankos vaizduojamos - ką jos veikia? Nupiešti piešinį "Rankos ir gyvenimas" ir piešinėlius palyginti (galima piešti poromis ar grupelėmis). Visi susėda ratu ir tyliai kelias minutes žiūri į savo rankas - ką jos primena ir pasako apie jų savininką; tada mintimis pasidalinti, parodyti. Iš Evangelijų surašyti, prisiminti ar nupiešti atvejus, kuriais Jėzus savo rankas panaudojo gydyti, priglausti ir kt.

8.IŠPAŽĮSTAME VIENĄ TIKĖJIMĄ. Kokiais simboliais vaizduojamas Dievas ir Švč. Trejybė - juos visus nupiešti (trikampis, akis. . .) ? Sulyginti kelis tikėjimo išpažinimo tekstus ir pabraukti įvairiais dalis: Apaštalų darbai 2:22-38, 3:16-19, 4:10-12, 5:30-32, 10:37-43, 13:28-38, I Korintiečiams 15:1-11, Filipiečiams 2:6-11. Kiekvienas asmuo ar būrelis parašo krikščioniškojo tikėjimo išpažinimą apie: Dievą, Bažnyčią, Šv. Dvasią, Jėzų Kristų, žmones, mus, gyvenimą ir mirtį; tada palyginti su Tikėjimo išpažinimu, kalbamu bažnyčioje sekmadieniais. Apklausinėti įvairius asmenis (savo tėvus, vadovus, kunigus, mokytojus), kur ir kada jie su Dievu susitinka, bendrauja; palyginti ir suvesti duomenis.

9.PASINERIAME VANDENYJE. (Pastaba: krikščionijos pradžioje ir dar dabar kartais visas asmuo pasineria po vandeniu per Krikštą, nors dažniausia tik papilama vandens ant galvos). Nupiešti visus žinomus vandens simbolius (įskaitant upių, jūros, geriamo vandens. . .). Paruošti didžiulį piešinį - kam vandenį naudojame. Sužymėti ir aptarti atvejus, kada "neriame į vandenį" - ką nors naujo bandome, išsikraustome, paliekame žinomus dalykus, nugalime kliūtis. Kaip jaučiamės, kai "išbrendame iš balos", tai yra, iš bėdos, sunkumo, peržengiame sunkumus? Paskaityti ir aptarti Mato 4:35-5:1, Morkaus 1:9-11, ir 4:35-41 ir Jono 4 skyrių. Aptarti.

10.MUS PATEPA ALIEJUMI. Nubrėžti ar nupiešti, kur ir kaip įvairūs aliejai, kvepalai ir "kremai" naudojami (gydyti, grožiui, valgyti, valyti, apsaugoti. . .). Žiūrėti televiziją ar surinkti laikraščių skelbimus - apie kokias kvepalų, aliejų ar tepalų savybes reklamos kalba? Surinkti buteliukus ir indus su aliejumi namuose, vaistinėlėje ar stovykloje ir suskirstyti pagal rūšį (ar bent iš skelbimų žinomų tepalų pavadinimus-etiketes). Senajame Testamente paskaityti I Samuelio 16:1-13 apie aliejaus reikšmę. Kur kitur minimas ar naudojamas aliejus ir kvepalai šv. Rašte?

11. APSIVELKAME NAUJU DRABUŽIU. Išsikirpti ar nupiešti arba bent vaizduotėje prisiminti įvairias uniformas (ugniagesio, slaugės. . .) ir kaip šios uniformos atsirado, kodėl jos naudingos ir praktiškos, kas nepatogu. Aptarti įvairių tikybų religinius ar liturginius rūbus - jų reikšmę ir naudojimą. Susitarę visi ateina į sueigą ar užsiėmimą kitaip apsirengę. Arba iš madų žurnalų suranda drabužius, kuriais norėtų vilkėti; paaiškina kodėl. Ką drabužis reiškia Naujojo testamento ištraukose: Luko 9:28-36, 15:22, Galatams 3:27?

12. PRIIMAME KRISTAUS ŠVIESĄ. Anksti rytą laukti aušros; kai tik pradeda švisti, surašyti, ką kiekvienam reiškia tamsa, o saulei patekėjus, surašyti, ką reiškia šviesa. Išvesti būrelį naktį tamsoje 200 metrų pavaikščioti, kad nebebijotų tamsos. Kambaryje ar kitoje patalpoje susirinkti, kai tamsu; pamažu uždegti šviesą (jei lempų negalima pamažu, uždegti žvakutę) - visi pastebi, kaip tamsoje nelabai kas matosi (spalva, nuotolis), o prašvitus - labai aiškiai. Surašyti, kur ir kaip šv. Rašte kalbame apie šviesą ir tamsą; surašius užstatyti ramią muziką ir kiekvieną dalyką paaiškinti kitiems.(Žr. Naujojo Testamento turinius).

(Pastaba: apie pačias Krikšto apeigas ir jų reikšmę plačiau žiūrėti knygelėse, randamose klebonijose ar religinių knygų parduotuvėse, taip pat enciklopedijose ar teologiniuose žodynuose).

STOVYKLOS

Birželio 18-21 d. — ASS ruošiamos studijų dienos Dainavos stovyklavietėje.

Liepos 11-25 d. — Chicagos skautų ir skaučių stovykla Rako stovyklavietėje.

Liepos 25 — rugpjūčio 2 d. — LSS Europos rajono stovykla (38-toji) Lietuvių Sodyboje, Anglijoje.

Rugpjūčio 1-14 d. — Romuvos stovyklavietės 25 m. sukaktuvinė stovykla Kanadoje.

Laužavedžių kursai

Laužavedžių kursai (rugpjūčio 5-8 d.), rengiami kartu su LSB, vyks Romuvoje, pirmąją Jubiliejinės stovyklos savaitę.

Tuntininkų suvažiavimas

III-ji Tuntininkų konferencija spalio 9-12 dienomis vyks Beaumonto stovyklavietėje, netoli Clevelando. Kviečiami taip pat ir vadovai planuo dalyvauti TS, ar galį k talkinti jos paruošim

jų apačioje guli durpės. Kad apsimokėtų pramonės būdu durpes kasti, reikia bent vieno metro storumo sluoksnio, todėl tik maždaug pusė visų durpynų Lietuvoje tokiems tikslams tinka. (Kanadoje yra 10 milijonų hektarų durpynų).

Apie pusė visų krašto durpynų yra apaugę krūmais, medžiais. Apie 20% jau paversta į ganyklas ir pievas. 10% yra įstatymais saugojami, o apie 20% visų durpynų yra kasami. Daugiausia durpynų yra Nemuno deltoje arba žiotyse, kur užima ketvirtadalį viso ploto. Po to kiek mažesnis nuošimtis durpynų yra Baltijos ir Žemaitijos aukštumų pelkėse. Žinomos vietos yra Šilutė, Radviliškis, Varena, Rokiškis ir Vilniaus apylinkės.

Kam durpės naudojamos? Durpynus moksliškai tirti pradėjo prof. B. Jundzilas XIX amžiaus pradžioje, bet Lietuvos gyventojai durpes naudoja gal jau 10.000 metų. Kai durpės iškasamos, jas reikia džiovinti, kad geriau degtų ir nebūtų tokios sunkios nešti ar vežti. Įvairių rūšių įmonių yra Šilutėje, Ežerėlyje, Šiauliuose, Tytuvėnuose. Dar šiandien naudojamos kurui; senovėje stengdavosi durpių namuose nedeginti, o naudoti javams džiovinti toliau nuo namų. Kasmet iškasama apie trys milijonai tonų durpių, kurių 60% naudojama žemės ūkyje kraikui, nes geriau sugeria drėgmę negu šaudai.

Kai durpės susmulkinamos lyg į pjuvenas ar skiedras, jos įmaišomos į dirvą, kad augalai geriau augtų, oras žemėje geriau laikytųsi ir kaip tąša, kai durpių augalinė medžiaga pūva. Durpėse laikomi ir vaisiai, nes durpės drėgmę sugeria. Durpynu turtinga žemė labai tinka spanguolių bei gervuogių krūmams. Durpių medžiaga naudojama ir izoliacijai vietoj plastmasinių medžiagų. Šiltnamiai ir gėlininkystės durpes naudoja daigams auginti.

Kai kurie kraštai durpes paverčia į kietesnę masę, kuri deginama kaip anglis arba iš degančių durpių gamina dujes. Šiais laikais durpės labai naudingos, kai reikia išvalyti nelaimėse išpiltą naftos alyvą: 82 kg durpių sugeria iki 500 litrų alyvos.

Cheminiai durpių produktai yra spiritas, acetonas, vaškas, parafinas, įvairios rūgštys ir degutas, antiseptinės medžiagos. Priešistoriniai žmonės žinojo, kad durpės turi gydomų savybių, ir ant sužeistų vietų uždėdavo durpių, kurios saugojo nuo užkrėtimo. Šiandien keliuose Lietuvos kurortuose durpių purvo voniomis gydosi žmonės.

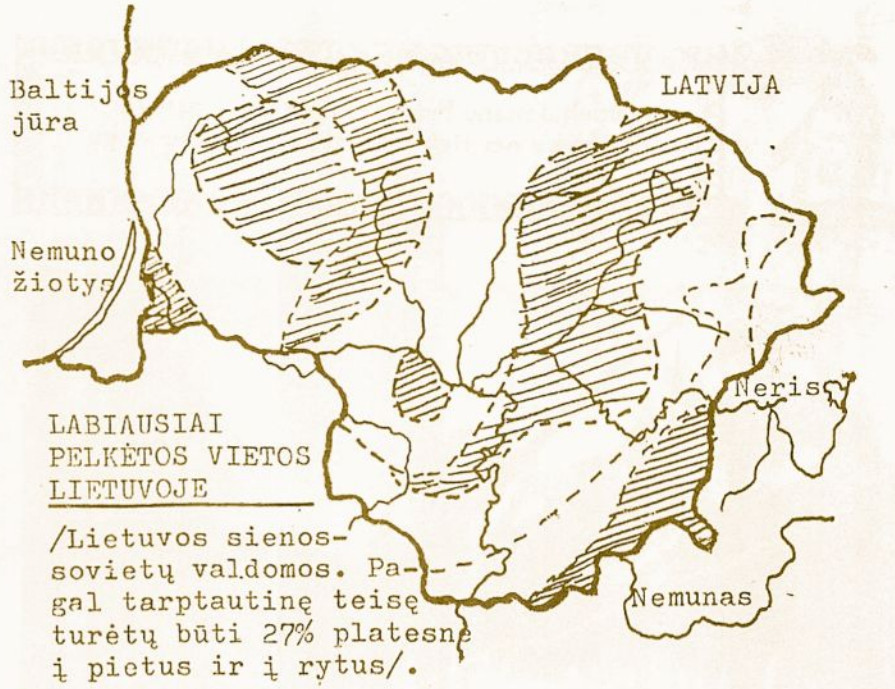

LABIAUSIAI PELKĖTOS VIETOS LIETUVOJE

/Lietuvos sienos sovietų valdomos. Pagal tarptautinę teisę turėtų būti 27% platesnė į pietus ir į rytus/.

Kaip durpės kasamos? Nuo senovės žmonės durpes kasa kastuvais, sudėdami kaip plytas saulėje išdžiūti, ir todėl galėdavo jas kasti tiktai vasarą, kada saulė šiltesnė. Dažniausia moderniame pasaulyje per durpių lauką važiuoja prietaisas, kuris nuo paviršiaus nuskuta apie 2 ar 3 cm. storio sluoksnį ir jį palieka. Už kelių dienų didelis siurblys šį sluoksnį susiurbia į sunkvežimį arba sustumia į didžiules krūvas, kurios tada vežamos.

Dar kitas būdas, nors brangesnis, yra pjūklo mašina pjauti durpių žemę ir per aparatus išstumti plytas arba ritinėlius (panašius į supjaustytą dešrą). Pigiausias būdas yra iškasti šlapias durpes net aštuonis mėnesius, kai nereikia jų ore džiovinti, ir nuvežti į įmones, kuriose dirbtinu būdu džiovinamos. Žinoma, tada reikia pigaus būdo durpes šildyti ir džiovinti, kol praranda bent pusę savyje prisisunkusio vandens.

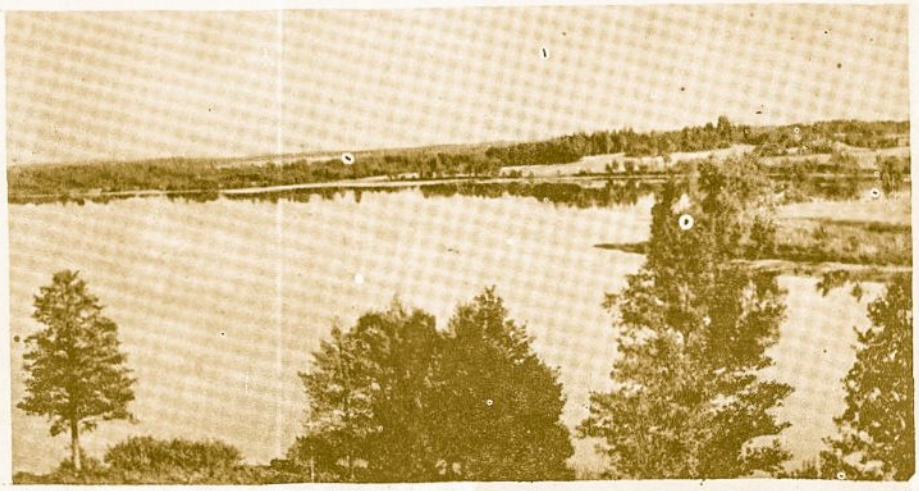

Nameliai mano brangūs, man visur patogu,
Bet nieku nėr tiek laimės, kaip po jūsų stogu.

Didieji žmonės, pasiekę meno, literatūros ar politikos aukštybių nebuvo aukštos bei turtingos kilmės. Dažnas jų gimė vargingoje pirkelėje. Tačiau tai jiems nesukludė pasiekti užsibrėžtus tikslus.

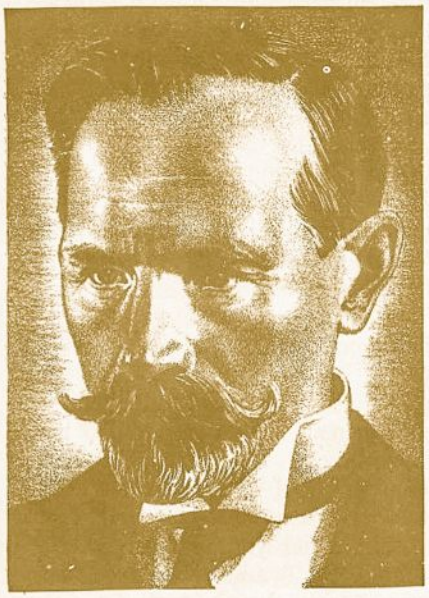

Čia gimė pirmasis Lietuvos prezidentas Antanas Smetona, kuris taip pat buvo aukšto lygio publicistas ir mintintojas.

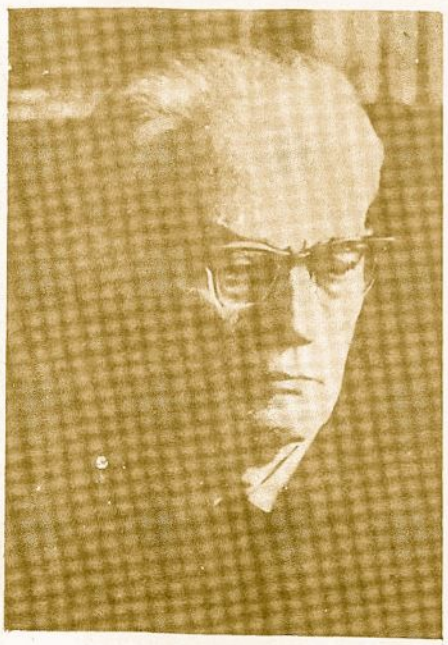

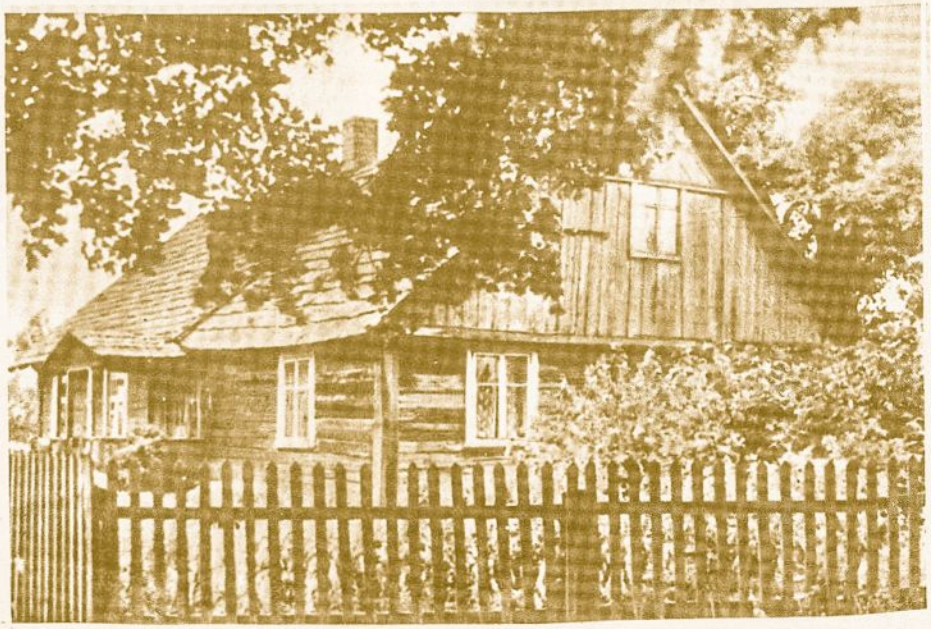

Mykolaitis - Putinas šiame name žengė pirmuosius savo žingsnius. Pasiekė aukštumas lietuvių poezijoje ir rštijoje. Ir ne tik rašė. Taip pat ugdė jaunąją kartą, būdamas universiteto profesorium.

Šioje pirkelėje gimė Povilas Višinskis. Jis anksti pajuto Lietuvos laisvės troškimą. Per savo neilgą gyvenimą visą laiką darbavosi Lietuvos nepriklausomybės atstatymui.

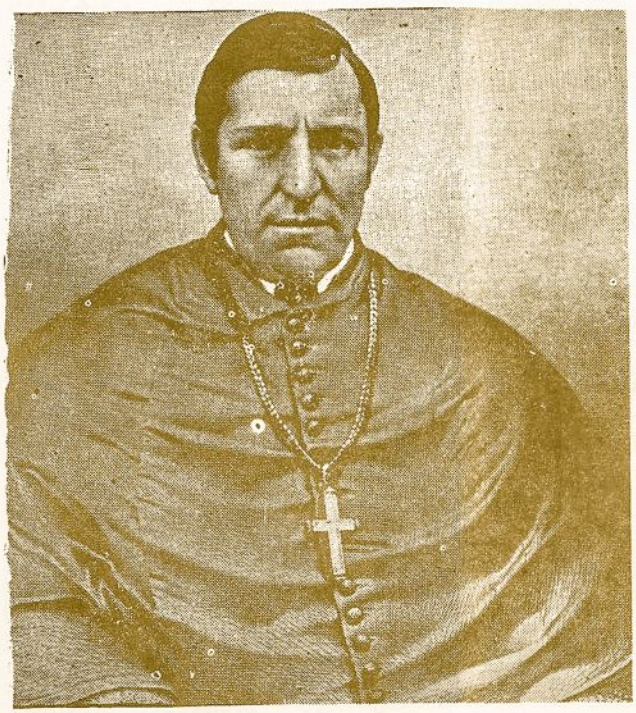

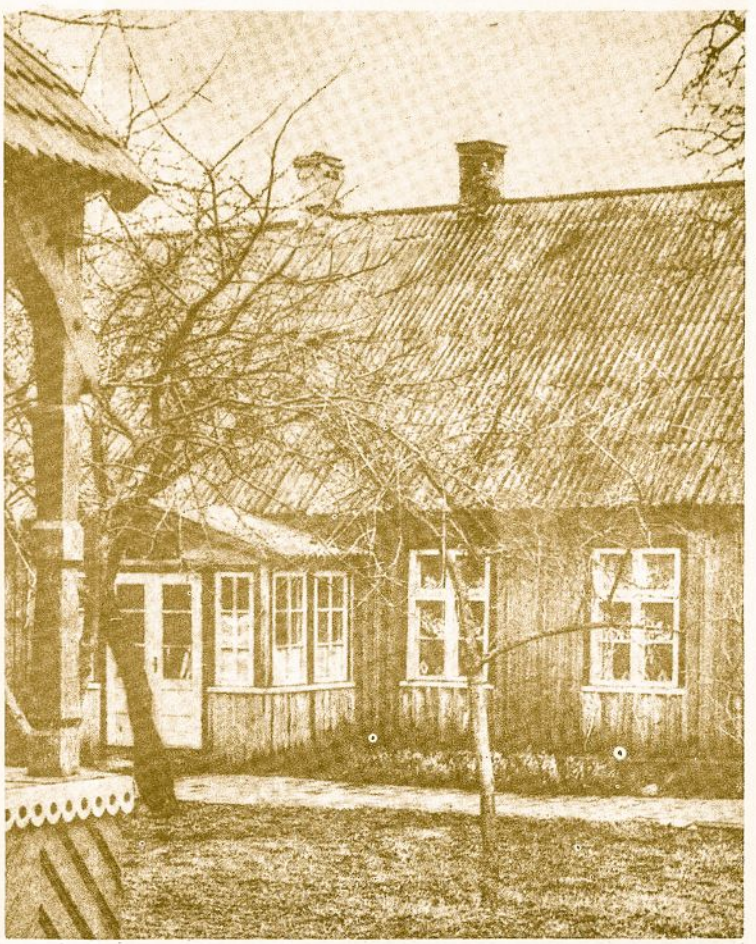

Čia gimė vysk. Motiejus Valančius. Lietuvos blaivintojas, švietėjas ir lietuvių atgimimo pranašas ir darbuotojas.

KĄ REIŠKIA ŠIE TARPTAUTINIAI KELIŲ ŽENKLAI?

1 - automobiliams statyti vieta
2 - Automobilius statyti draudžiama
3 - autobusai
4 - autobusams draudžiama
5 - Taksimetras
6 - taksimetrai ir autobusai
7 - dviračių galima
8 - dviračių negalima
9 - traukinėlis be bėgių
10 - įeiti ar įvažiuoti draudžiama
11 - policija
12 - kryptis
13 - rūkyti leidžiama
14 - rūkyti draudžiama
15 - moterų prausykla
16 - vyrų prausykla
17 - prausyklos, išeinamos
18 - pirmoji pagalba
19 - geriamas vanduo
20 - valgykla, restoranas
21 - ledai
22 - kavinė

23 - gėrimai
24 - užkandžiai
25 - telefonas
26 - žinių taškas

27 - luošiems vieta
28 - slidu, kai šlapia
29 - ūkio prietaisai
30 - abiejų krypčių kelias

PATOBULINTOS GELBĖJIMO KILPOS

Prancūziškoji

Kilpinė

Ispaniška

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

SKILTININKŲ-KIŲ KURSAI

nuotr. ps. fil. D. Barzdžiūtė
nuotr. s. A. Senkus

LSS Skaučių Skyrius pravedė Skiltininkų-kių Kursus Toronte 1986 m. rugsėjo 13 d. Vienos dienos programoje dalyvavo 15 skaučių ir skautų iš Toronto apylinkės ir Ročesterio. Kursai buvo pritaikyti jaunimui tarpe 12 ir 14 metų amžiaus, bet atvyko net vyresnės skautės ir gintarės.

Dalyviai buvo suskirstyti į tris skiltis kurios sudarė draugovę. Dienos programoje įvyko trys pavyzdingos draugovės sueigos. visi skautai-ės turėjo progos vadovauti skilčiai kaip skiltininkas ar paskiltininkas. Kiekvienoje draugovės sueigoje įvyko:

a)atidarymas su rikiuote, rapor tais,įsakymais;
b)pagrindinis užsiėmimas (stotys);
c) žaidimas;
d) uždarymas.

Sueigose drauginninkavo ps. Rūta Poškienė, adjutantė Lina Mockutė.

Programa vyko stoties būdu:

a)I stotis -Skilčių Sistema pravedė s. Rūta Žilinskienė
b)II stotis-Vadovavimas, s.Algis Senkus
c)II stotis - Skilties veikla, ps.fil. Dalia Barzdžiūtė

Po kiekvienos sueigos uždarymo, skiltys pasikeitė stotimis.

a) Skilčių sistema - buvo diskutuojama skilties pagrindai: kaip skiltis veikia, kodėl skiltis yra svarbi, pareigų paskirstymas ir sueigų planavimas.

b) Vadovavimas - buvo diskutuojama gerosios ir blogosios skiltininko/paskiltininko ypatybės ir jų pareigos.

c) Skilties veikla - Žaidimo būdu, buvo rodoma kaip pravesti sueigą kurioje einama skautiška programa - įvairūs Kimo žaidimai, įstatų mokimasis, mislių spėjimas, ir kaip pritaikyti žaidimus pasirodymams. Skiltis pravedė žaidimus draugovės sueigoje. Čia turėjo progą parodyti savo vadovavimo pajėgumą.

Po visų trijų sueigų, dalyviai įvertino dienos kursus. Visi buvo paten-

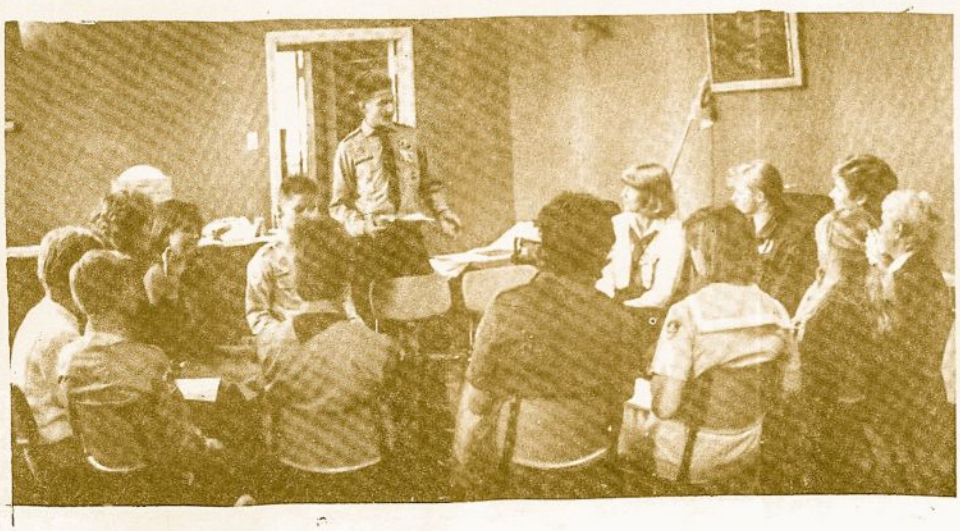

LIETUVOS NACIONALINĖ MARIJAMPOLĖS BIBLIOTEKA

kinti, bet ir turėjo pasiūlymų pagerinti. Tikimės kad skautai ir skautės turės progos panaudoti naujas žinias savo veikloje ir asmeniškame gyvenime.

s. Rūta Žilinskienė
LSS Skaučių Skyriaus
Vedėja

CHICAGO

Rašytojos S. Čiurlionienės šventėje įspūdžiais dalinasi „Aušros Vartų" tunto vyr. skautės kandidatės Tina Reitnerytė ir Asta Kazlauskaitė.

„Aušros Vartų" tunto skautės sesutės Kazlauskaitės — Audra, Asta, Vida, Daina ir Giedrė tunto sueigoje.

„Aušros Vartų" tunte vasario 22 d. skautininkės įžodį davė mama ir duktė. Ps. Alė Steponavičienė žaliąjį kaklaraištį riša dukrai ps. Ramonai Steponavičiūtei. Iš k.: Z. Pocienė, dešinėje I. Vaitkienė ir S. Vilūnienė. Nuotr. **Alės Namikienės**

CHICAGO

LSS Pirmijos pirmininkas lankosi Lituanicos tunte.

LSS Pirmijos pirm. vs P. Molis susitinka su Lituanicos jaunaisiais

LSS Pirmijos pirm. vs. P. Molis sveikina Miško Brolių vadą s. J. Šalčiūną

LSS Pirmijos pirm. vs P. Molis lankosi Lituanicos sueigoje. Jį lydi tuntininkas s. G. Plačas ir s. A. Paužuolis.

Nuotr. J. Tamulaičio

Garbės konsulas V. Kleiza su Aušros Vartų tunto skautėmis Kaziuko mugėje. K. Volodkaitė, A. Reitnerytė ir J. Antanaitytė.

Vyr. Skautininkė su Aušros Vartų tunto "Gražinomis" Kaziuko mugėje. R. Krištopaitienė, A. Kaminskienė, D. Gierštikienė, V. Plepienė, VS s. Gedgaudienė, J. Mikutaitienė, R. Bartkienė, R. Spurgienė ir J. Valaitienė

Nuotr. A. Namikienės

CHICAGO

Perkūno d-vės "erkių" skiltis - Gytis Vygantas, Darius Mikrut, Linas Gierštikas, Vainius Gleveckas, Rimas Lukas

Perkūno d-vės "šeškai" su tėveliais iškilmingo įžodžio sueigos metu.

KAZIUKO MUGĖS PARENGIAMIEJI DARBAI

Barškutienė tikrina medžio drožinius

Kaziuko mugės darbuose - s. Rimantas Parakininkas

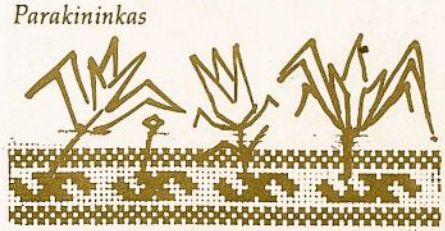

Kaziuko mugės darbuose - Antanas Levanas ir Vacys Macieža

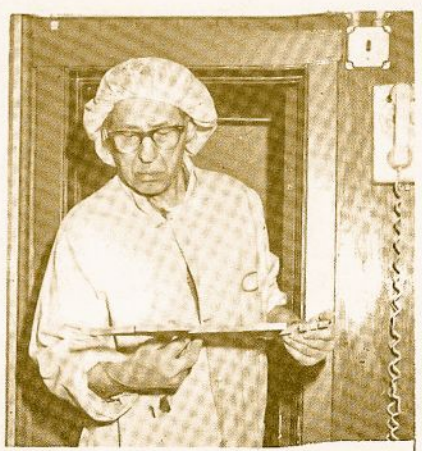

Darbų vedėjas v.s. Antanas Paužuolis

Cleveland,

Nuotr. V. Bacevičiaus

UŽGAVĖNIŲ BLYNŲ BALIUS CLEVELANDE

Tradicija yra tapusi Clevelande — Pilėnų tunto skautų tėvų komitetas visad ruošia Užgavėnių blynų balius. Per ilgus metus Komitetui vadovauja dr. S. G. Matienė su savo štabu. Visad publika remia tokias puotas, o ypatingai šiemet: Lietuvių namų salė buvo pilna žmonių prie gražiai paruoštų stalų.

Atidarymo žodį tarė k-to pirm. dr. s. G. Matienė, pakviesdama Pilėnų tunto tuntininką su R. Belzinską paskveikinti svečius. Pranešėja ps. V. Klimienė pristatė jaunų vyrų vienetą „Uždainuokim" (primenama, vienetas buvo skautų „Budėk") ir Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mergaičių chorą su vadovu A. Bielskumi, akomp. D. Liaubienei ir muz. R. Kliorienei. Abu chorai gražiai programą atliko pavieniai ir bendrai. Publika su džiaugsmu išklausė programos. Visi buvo apdovanoti gėlėmis.

Prieš vakarienę ps. kun. G. Kijauskas, S.J. sukalbėjo maldą, ir skautai vikriai nešė šiltą maistą. Gera muzika, pyragaičiais ir šampanu buvo užsigavėta. Didelė padėka priklauso v.s. N. Kersnauskaitei už padovanotą gražią lėkštę loterijai, p. B. Mainelienei už šeimininkavimą, daugiausiai s. M. Puškorienei, B. Taraškienei ir J. Biliūnui. O Pilėnų tunto skautai sutvarkė salę, virtuvę tik paryčiais atėjo namo. Tad bravo vadovams!

V. Bacevičius

Užgavėnių blynų baliaus programą atliko jaunų vyrų vienetas Uždainuokim ir Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos mergaičių choras. Abiems vienetams vadovauja A. Bielskus.

Užgavėnių blynų baliaus programos išpyldytojai: dr. S. G. Matienė, ps. V. Klimienė, akomp. D. Liaubienė ir A. Bielskus.

Ta: puodas tas puodas . . . po Užgavėnių blynų baliaus skautai plauna indus: ps. A. Spirikaitis, D. Matas ir A. Belzinskas.

p. O. Vasiliauskienė su laimėjusia loterijoj lėkšte tarpe ps. J. Taorienės ir ps. A. Miokinio.

Clevelando Pilėnų skautų tunto tuntininkas s. R. Belzinskas sveikina atvykusius svečius į Užgavėnių blynų balių.

Kun. G. Kijauskas S.J. sukalba maldą prieš vakarienę.

ATLANTO RAJONAS
1986
ATLANTO
RAJONO
stovykla
Nuotr. A. Radžiaus
AKADEMIKAI
1986

BRAZILIJA

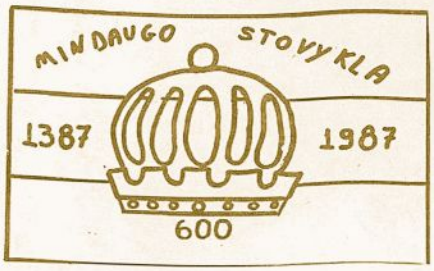

Sausio mėnesį Lituanicos stovyklavietėje Palangos vietininkija surengė "Mindaugo" stovyklą, o vasario mėn. buvo pravesti skiltininkų kursai su septyniais dalyviais. Skautams vadovauja s.v. Marius Šinkunas, Klarisė Bacevičiutė ruošia sueigas (patyrimo laipsnių programas, dainavimą, rankdarbius), Marcija Pavilonytė praveda žaidimus. Vietininkijai vadovauja ps. Eugenija Bacevičienė.

1986 m. LSS Pirmijos skelbto konkurso skautų-čių rašiniams duomenys:

Konkursas buvo skirtas trims amžiaus grupėms: I 11-14 m., II 15-18 m., III 19-25 m.

II-je grupėje konkursą laimėjo Lina Mockutė, 16 m., Šatrijos tunto skauntė, Toronto, Kanada, už rašinį Dievas-žmogus-atominė jėga.

III-je grupėje konkursą laimėjo sk.vytis v.sl. Tomas Dundzila, 22 m. Lituanicos tunto Miško brolis, Čikaga, IL, už rašinį Lietuvis Afganistane.

Konkurso komisija pasigedo rašinių I-je amžiaus grupėje.

Konkurso mecenatas kun. Juozas Prunskis

Konkurso vertinimo komisija: "Pelėdų" skiltis: skautininkės D. Dirvonienė, I. Kerelienė, J. Mikutaitienė, H. Moliejienė, H. Plaušinaitienė, N. Užubalienė.

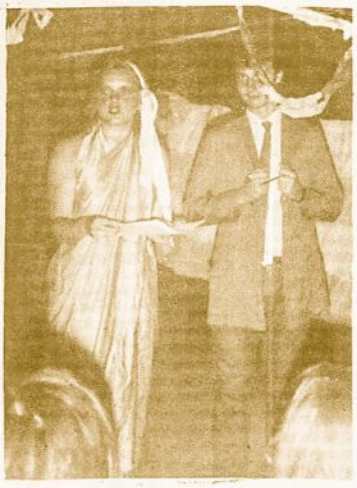

Marcija Pavilionytė ir Marius Šinkunas praveda vakaro programą

Skautai vyčiai Mindaugo stovykloje, Jonas Butkus, Marius Šinkunas, Jurgis Prokopas, Flavijus Bacevičius

Skautai vyčiai: M. Šinkunas, J. Greičius, J. Prokopas, F. Bacevičius

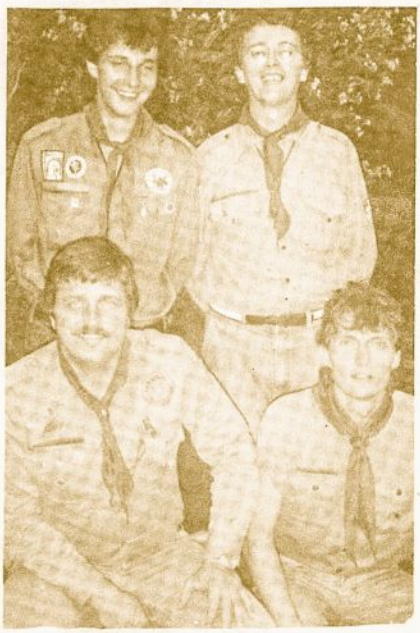

Marius Šinkunas ir Danielius Sprindys riša mazgelius broliui Fabijui Augustui

SKAUTAVIMAS PERTEKLIAUS VISUOMENĖJE

Daug gerų pastangų skiriama skautavimui naujai nepriklausomose ir besivysčiančiose šalyse skatinti. Tuo pačiu pertekliaus šalyse ar srityse reikia aptarti skautavimo vaidmenį ir naudą.

Kai darbo valandos mažėja, pajamos didėja, šeimos labiau judą, tenka pagalvoti, kaip skautija gyvuos ateityje ir koks bus jos tinkamas ir sėkmingas įnašas ateities visuomenėje.

— **D. C. Spry (World Scouting)**

LITHUANIAN WORLD
COMMUNITY, INC.
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO, IL 60636

ALp(LKA)3083
1987, Nr.4

SKAU
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

♣ ♣ ♣

Vyresnis berniukas: — Mano tėtis yra stogadengis, o ką tavo tėtis veikia?

Jaunesnysis berniukas: — Tą, ką jam mama paliepia.

Mokytojas klausia berniuką:

— Kaip pavadinsi tą žmogų, kuris kalba ir kalba, nors niekas jo neklauso ir nesidomauja juo?

Berniukas:

— Tai gal reikėtų tokį žmogų pavadinti "mokytoju"?

♣ ♣ ♣

Tėvas: — Vaike, tu ir vėl bandai boksuotis. Matau, kad jau praradai du priešakinius dantis!

Sūnus: — Ne, tėveli, aš tų dantų nepraradau. Aš juos turiu kišeniuje.

♣ ♣ ♣

Yra skautų vadovų, kurie sueigai ruošiasi tik į ją skubėdami...

Paslaugi sesė: – Gal aš galėčiau broliui padėti, atnešdama šveitimo miltelių?

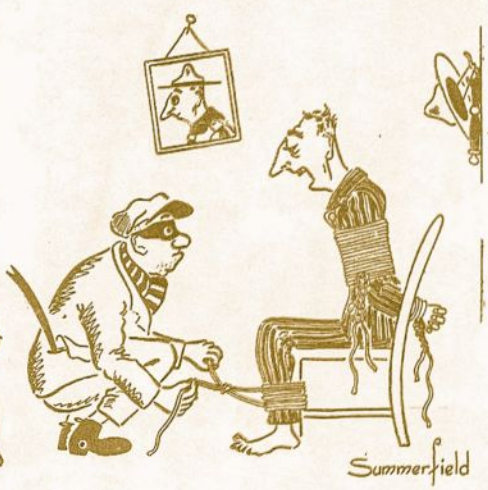

Skautininkas: Reikia tiesą pasakyti, kad tamsta labai puikiai riši mazgus ...

Mokytojas: — Žiūrėk, Petriuk, štai, tu gauni du obuolius, vieną didelį, kitą — mažą ir turi pasidalinti su savo broliu. Kurį obuolį tu jam duosi?

Mokinys: — Ar aš turiu dalintis su savo mažesniuoju ar didesniuoju broliu?

90. 741126